YIL: 1 SAYI: 34 EKİM 2023 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

BORDO RESSAM

ELAZIĞ İLİMİZİN TARİHİNİ KİTAP SAYFALARINA TAŞIDIK.
EMEK BİZDEN, OKUMASI SİZ DEĞERLİ HEMŞERİLERİMİZDEN.

İÇİNDEKİLER

Elazığ Milli Oldu…

Elazığ'da Karavan Turizmi…

Elazığ Basınının Renkli Yüzü…

"Taş Ekmeği"de Tescillendi…

Seyyid Mansur Baba Hazretleri…

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 1 SAYI: 34
EYLÜL 2023 FİYATI: 50 TL

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
AHMET BULUT (ELAZIĞ)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FİKRİYE SUSAM (ÇANAKKALE)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
MEHTAP ÖZER SEYRAN (ELAZIĞ)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)

ADRES:
Gazi Caddesi No: 36 Yüce Pasajı Kat 4
ELAZIĞ

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

Yeniden inşa edilen ve modernize edilen **Elazığ Atatürk Stadyumu ilk kez bir milli müsabakaya** ev sahipliği yaptı. Oldukça coşkulu ve festival havasında geçen müsabakada Elazığ TFF tarafından geçerli not aldı. Milli müsabakada forma giyen İlayde Civelek'in Elazığlı olması ve gol atması bu müsabakayı daha renkli kaldı.

Elazığ'da Turizm açısından çok güzel bir olay daha yaşandı. **Karavanlarıyla Türkiye turuna** çıkan 2 aile Elazığ'ı da ziyaret ettiler. **Aküzüm ve Çelikörs Aileleri,** Elazığ'da Hazar Gölü, Palu İlçesi, Harput ve Keban İlçesinde imkânsızlıklara rağmen konakladılar.

Bu tur sonrası Elazığ'da Karavan Parkı ihtiyacı ortaya çıktı. Özellikle yeniden restorasyon çalışması yapılan **Harput'ta Ulu Camii ile Harput Kalesi** arasında kalan piknik alanı **Karavan Parkı** için ideal bir mekan…

İlimiz adına tescillenen Öküzgözü Üzümü, Boğazkere Üzümü, Elazığ Orciği, Ağın Leblebisi, Menceki Buğdayı, Elazığ Çedene Kahvesi ve Vişne'nin ardından **Elazığ Taş Ekmeği Tatlısı** da Türk Patent ve Marka Kurumu Coğrafi İşaretler Dairesi Başkanlığı tarafından 07.08.2023 tarihinde Elazığ TSO adına tescillenmiş oldu. Sırada **Peynirli Ekmek ve Vişne Dondurması** bulunuyor. Bu 2 ürünümüz içinde başvuru yapılmış durumda…

Geçtiğimiz ay başta Elazığ olmak üzere birçok Büyükşehirde Elazığ'la ilgili etkinlikler gerçekleşti. Bu etkinliklerle ilgili haberlerimizi okuyabilirsiniz. Ekim ayında ise **Hazar Şiir Akşamları, Elazığ Kitap Fuarı** ve **İstanbul'da Elazığ Günleri** gibi etkinlikler düzenlenecek. Bu etkinlikleri de sizlere aktaracağız.

Bir duyuruda benden…

Evet, yeni kitabımızı Elazığ'da görücüye çıkarıyoruz.

Elazığ'ın unutulan ve bilinmeyen yaşanmış öykülerini bir kitapta topladık. Telmih Yayınları'nda çıkan **"Bizim Hikâyelerimiz"** adlı kitapta 17 yaşanmış öykü bulunuyor.

7. Eserimiz olan bu kitabı umarım beğenirsiniz.

Yeni sayılarda görüşmek dileğiyle…

HARPUT'A GİDEK NEDEK

Yağız atı sal dayı tarladaki gazzuhdan
Eski dadlar yoh olmuş sevgili Elazığ'dan.
Tefo, İbo, Gakkom gil hepsi hatıra oldu
Bülbül sesi kesildi Şorşor'daki o bağdan.

Çayırlığa yığılan çoç eden biz değülük.
Hasavandaki dutu hap eden biz değülük.
Domatesnen, Balcanın dadı, duzu galmamış
Güveç yeyip Harput'a giden de biz değülük.

Yarıçavuş Suyu'nun yalavuz adı kalmış,
Harput ververan olmuş oncaki yadı kalmış.
Arap Baba, Feth Ahmet hepsi bize darılmış
Sarahatun boşalmış Allah feryadı kalmış.

İri Güllü güzelmiş velakin biz görmedik,
Cimşit Hemamındaki sefayı… biz sürmedik.
Bi zaman Nesibe'miş Çatalkaya dilberi
Bize Müsebiya'nin bile değmedi eli.

Mezire'de el ele veren yaren kalmamış
Hacı Serçe, Arpacı, Şedele, Hacı Baloş,
Kışoğlu, Hacı Kaya, Asım Çötelioğlu
Kubbede bir seda bir hoş hatıra kalmış

ŞEREF TAN

Elazığ milli oldu…

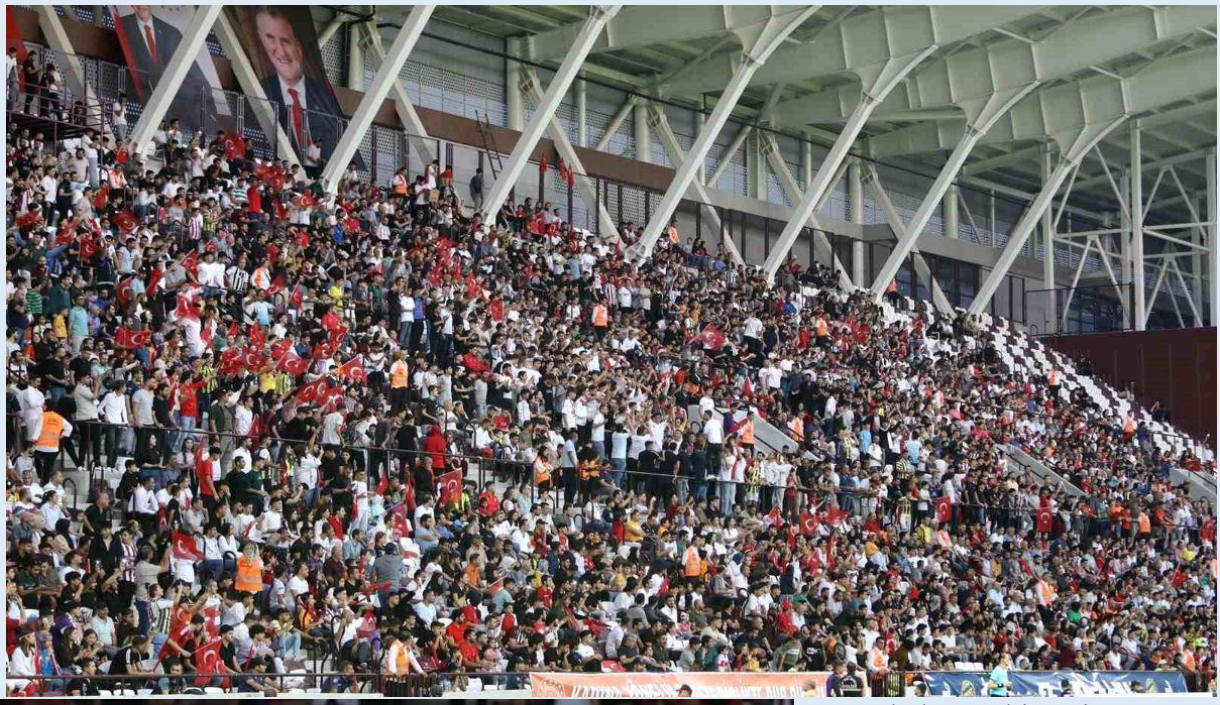

Elazığ Atatürk Stadyumu'nda ilk kez bir milli müsabaka oynandı. Seyirci rekoru kırıldığı Türkiye-Litvanya Kadın A Milli Maçına ev sahipliği yapan Elazığ sınıfı geçti.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Türkiye – Litvanya Kadın A Milli maçı Elazığ Atatürk Stadyumu'nda 26 Ekim Salı günü oynandı. Karşılaşmayı Rita Vehapi yönetirken yardımcıları ise Lumturije Muhadri, Fitore Govori oldu. Müsabakanın 4. Hakemliğini ise Festina Koxha yaptı. Türkiye Kadın A Milli takımı müsabakaya; Selda Akgöz, Ümran Özev, Eda Karataş, Meryem Cennet Çal, Miray Cin, Ebru Topçu, Birgül Sadıkoğulu, Ece Türkoğlu, İlayda Civelek, Elif Keskin ve Gülbin Hız 11'i ile başladı.

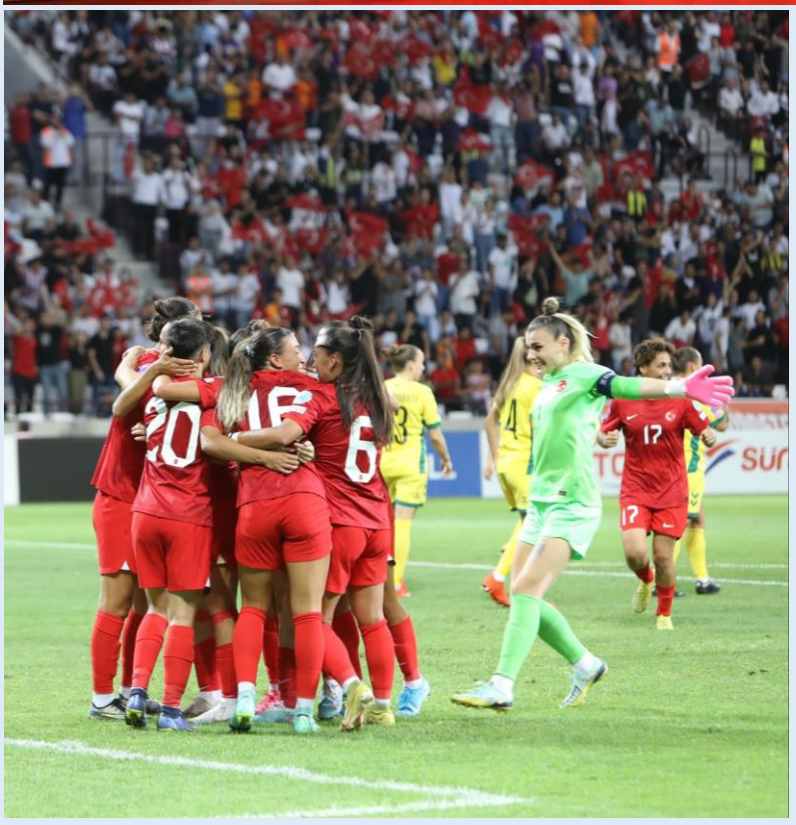

Müsabaka Türkiye'nin başlama vuruşu ile başladı.
24. Dakikada Türkiye'nin kazandığı penaltıyı Ebru Topçu kaçırdı.
26. Dakikada Litvanya kaptanı Milda Liuzinaite sarı kart gördü.
28. Dakikada İlayda Civelek'in köşe vuruşunu Birgül Sadıkoğlu gole çevirerek Türkiye'yi 1-0 öne geçirdi.
35. Dakikada Rimante Jonusaite sportmenlik dışı gösterdiği davranıştan ötürü sarı kart gördü.
Karşılaşmanın ilk yarısı Türkiye'nin 1-0 üstünlüğüyle sonuçlandı
Karşılaşmanın 84. Dakikasında Elazığlı Futbolcu İlayda Civelet attığı gol ile Türkiye'yi 2-0 öne geçirdi.
Müsabaka Birgül Sadıkoğlu ve İlayda Civelek'in golleri ile Türkiye'nin 2-0 üstünlüğüyle sonuçlandı.

"Seyirci rekoru kırıldı"

A Milli Kadın Futbol Takımı, Uluslar Ligi C Grubu ikinci maçında Elazığ'da karşılaştığı Litvanya'yı 2-0 yendi ve 2'de 2 yaparak yoluna emin adımlarla devam etti.
Elazığ Atatürk Stadyumu'nda oynanan maç sonrası basın toplantısında değerlendirmelerde bulunan A Milli Kadın Futbol Takımı Teknik Direktörü Necla Güngör Kıragası, "Kadın Milli Takımları anlamında seyirci rekoru kırıldı bugün. Herkese çok teşekkür ediyoruz. Benim kızlarım artık sizin de kızlarınız. Güzel bir mücadeleyle, hiç gol yemeden yolumuza devam ediyoruz Milletler Ligi'nde. Geçen bizden daha iyi bir takımla oynayacağımızı söylemiştim basın toplantısında. Dilediğimizin tam karşılığını aslında bulduk. Başlarken taraftarın coşkusuyla biraz heyecanlandık. Heyecanımızı geçirmek ve oyunumuzu rakibe kabul ettirmek

bir 10-15 dakikamızı aldı. Taktik anlamında güzel bir oyunla maçı tamamlayabildik. Bu takım çok özel ve sahiplenilmesi gereken bir takım. Cinsiyet eşitliği anlamında bakıldığında bence en iyi örnek futboldan verilmeli. Bizde bunu seyircilerimize yansıtabildiğimiz için çok mutluyuz. Hedeflerimizi devam ettirerek seriyi bitireceğiz" dedi.

Takımın forveti Ece Türkoğlu ise, "Hedeflerimizin en başından beri bu vardı, gol yemeden ligi bitirmek istiyoruz. Şu ana kadar 2'de 2 yaptık. Diğer ay Lüksemburg maçını da kazanmak istiyoruz. Onun için iyi hazırlanacağız. Muhteşem bir atmosfer vardı. Daha öncesinden alışkın değiliz buna. Çok iyi ağırladılar bizi. Onun karşılığında biz de 2-0 kazandık. Elazığ halkı önünde oynamaktan çok mutlu olduk" ifadelerini kullandı.

TFF Elazığ'a teşekkür etti

Türkiye Futbol Federasyonu, A Milli Futbol Takımı'nın, Litvanya ile oynadığı UEFA Kadınlar Uluslar C Ligi 2. Grup maçına ev sahipliği yapan Elazığ'a teşekkür etti.

UEFA Kadınlar Uluslar C Ligi 2. Grup ikinci maçında Litvanya'yı, Elazığ'da ağırlayan ve rakibini 2-0 yenen A Milli Kadın Futbol Takımı, seyirci rekorunu kırdı. Türkiye Futbol Federasyonu da web sitesi üzerinden bir teşekkür mesajı yayımlayarak, "Kadın A Milli Takımımızın Litvanya'yı 2-0 mağlup ettiği UEFA Uluslar C Ligi 2. Grup maçında Elazığ Atatürk Stadyumunu kırmızı-beyaz renklerle donatan futbolseverlerimiz, durmaksızın ay-yıldızlılarımızı destekleyerek mükemmel bir ev sahipliğine imza attı. İlk kez Kadın A Milli Takımı'nın maçına ev sahipliği yapan Elazığ şehri ve halkı, tribünde gösterdikleri eşsiz destek ile Kadın A Milli Takımımız için itici güç olurken, tüm dünyaya da milli beraberliğimize örnek bir gece izletti. Stadyumu dolduran 6 bin 500 biletli seyircimize ve tüm Elazığ halkına destekleri ve misafirperverlikleri için teşekkür ederiz" ifadeleri kullanıldı.

İlayda Civelek Elazığlı

Maçın en dikkat çeken isimlerinden biri de İlayda Civelek idi. Fenerbahçe Kadın Futbol takımında orta saha oynayan Civelek, A Milli Kadın Futbol Takımında gösterdiği performansla seyircileri büyüledi. Ataşehir Belediye, Beşiktaş, Galatasaray gibi takımlarda oynayan İlayda Civelek şuan Fenerbahçe forması giymektedir.

Milli maçta 1 gol de atan İlayda Civelek, “Elazığlıyım… Elazığlı olmaktan gurur duyuyorum. Forma numaramı genellikle 23 numara giyiyorum. Futbola Amasya’da başladım. Amasya’da doğğdum ama ailem Elazığlı şu anda da Elazığ’da yaşıyorlar.” dedi.

Elazığ'da Karavan Turizmi

2 aile karavanlarıyla Sivrice, Palu ve Harput'ta konakladılar. Elazığ'ın hem doğasıyla hem de tarihiyle güzel bir yer olduğunu söyleyen aileler altyapı eksikliğinden şikâyetçi oldular.

YÜCEL ÇAKMAK

Karavanlarıyla mini Türkiye Turu yapan Aküzüm ve Çelikörs Aileleri, Elazığ'da Hazar Gölü, Palu İlçesi ve Harput'ta imkânsızlıklara rağmen konakladılar.

37 yıldır karavanlarıyla gezdiklerini belirten Kazım (62) ve Hatice Aküzüm çifti ile Cevdet Kerim (73) ve Hatice Meral (52) Çelikörs çifti, Karadeniz Bölgesinden başladıkları tur kapsamında Elazığ'a geldiler. Her yıl düzenli Karavan turu yaptıklarını ifade eden Kazım Aküzüm, "Türkiye'yi hemen hemen gezdik sayılır. Genelde tarihi ve turistik bölgeleri geziyoruz. Bu gezimizde de Sivrice'de Hazar Gölü kıyısında, Palu'da ve Harput'ta bulunduk. Gölün manzarası çok güzeldi. Palu ise çok tarihsel bir yer. Palu halkı bizi çok iyi karşıladı. Birkaç gündür de Harput'ta bulunuyoruz. Tarihi yerleri geziyoruz. Şehir merkezini gezdik." dedi.

Harput'ta günü birlik ziyaret eden piknikçilerde şikâyetçi olan Cevdet Kerim Çelikörs, "Piknikçiler bulundukları yeri temiz bırakmıyorlar. Bir de mangal dumanları çok rahatsız verici. Ayrıca duvar kenarları ve yerler is izleri var. Her taraf kara is izleri mevcut. Biz burada

karavancılar için bir alan istiyoruz. Bulunduğumuz alan çok uygun. Ulu Camii ile kale arasında piknikçilere tanzim edilmiş bu alanı Karavan Park olarak düzenlenebilir.” dedi.
Karavan Turizminin gün geçtikçe rağbet gördüğünü belirten Hatice Aküzüm, “Karavancılık bir yaşam tarzı oldu. Bazı illerde karavancılara yönelik festivaller düzenleniliyor. Bizim gibi birçok aile bulunuyor. Yeni dostluklar ediniyoruz. Bu sene Karadeniz bölgesinden turumuz başladık. Bafra’da Kapıkaya Festivaline katıldık. Elazığ tarihi ve doğal yapısıyla bu tür organizasyonlara ev sahipliliği yapar.” dedi.
Zaman zaman bazı sıkıntılar yaşadıklarını da dile getiren Hatice Meral Çelkörs, “Özellikle karavanlarımızın park edeceği alan konusu sıkıntılı. Birde yöre gençleri gece geç saatte alkollü bir şekilde kamp yaptığımız alan çevresinde rahatsızlık veriyor. Bu sorunu Harput’ta da yaşadık. Su sıkıntısı yaşadığımız günler oldu. Çeşmelerde su akmadığı gibi çeşmelerin muslukları olmuyor. Burada da musluksuz çeşmeler var.” dedi.

Niye karavan tatili?

İnsanlar kapalı mekânlarda ve şartlanmış bir takım programlarda tatil yapmaktan giderek sıkılmaya başladılar. Kendilerine daha değişik daha hareketli, daha canlı bir tatil türü yaratmaya çalışıyorlar.
Bu özellikle Avrupa’da İspanyol ve İtalyan sahillerinin betonlara dolmasından sonra bu dal olarak alternatif turizm dalı olarak çok yaygınlaştı. Bunun sebebi 1. Özgürlük, 2. Bir yere bağlı kalmaksızın bir tatil boyunca istediğiniz bir çok yere ziyaret edebilme olanağı, 3. Karavanları sadece tatil amaçlı değil, diğer turizm faaliyetlerinde bir araç olarak kullanma hakkınız var. Örnek olarak eğer siz gökyüzü gözlemi yapmak istiyorsanız, karavanınızla istediğiniz yere gidip bu gözlemi yapabilirsiniz. Mağara turizmi yapmak istiyorsanız karavanınızla bir mağaranın yanına gidip orada bu turizm dalını gerçekleştirebilirsiniz. Karavanlarınızı bir araç olarak kullanabilirsiniz.
Karavanların estetikten dolayı bu değişik amaçta kullanılmasından insanlar giderek karavan turizmine meyil etmektedir. Sadece gezi amaçlı değil hem bir takım hobileri gerçekleştirmek, hem de diğer turizm dallarında araç olarak kullanmak için karavan tatili tercih edilen bir tatil türü olmaktadır ve giderek de artmaktadır.

Ilık Duygular Eğleşsin Yüreğinde

Ne ilginç ve ne sarsıcı… Acaba kaç kişinin dikkatini çekti? Hasta bir dünyada yaşlanmak sözü yeterince içimizi acıttı mı? İmar etmek için geldiğimiz dünyayı hasta edip gidiyoruz, öyle mi?

Kemal Tahir, bizim yorgunluğumuz bedenimizde değil, ruhumuzda diyordu.

Ruhumuz bu şehirde çok yoruldu, yıprandı. Çok cılızlaştı. Ne yazık; evlerimize, sokaklarımıza, gün be gün şehirlerimize benziyoruz.

ŞERİF AYDEMİR

Neyse, bu bir iki cümle kâfi… Tek söz yeter dizginlemeye kulağı olanı. Hacı Bayram meşrepli olsaydım, "Kastım budur şehre varam/ feryad ü figan koparam" derdim ama çarşı karışır. Ya birinin pişmiş aşını devirirsem n'eme lazım. Şirazlı Sadi gibi edesim var, bunca hâl gözetmez arasında bari kendi hâlimde kalayım.

Bilmiyorum, nereye gitsem? Üç beş sokağı yürüyüp geçtim ama kararsızım. Yirmi milyonluk şehirde kimin kapısını tıklatsam? Aklıma bir isim düşmüyor.

Eyvah! Gitgide konuşacak insan kalmıyor etrafımızda. Biz de mi yetim-i akran olduk yoksa?

Kafa vuruşturacak birileri lazım halbuki… Sofradaki ekmek kadar, tuz kadar muhtacız onlara. Onlar ki; bayat sözleri sürgüne göndermiş olsun, yârı ağyarı kendi mevkiine oturtmuş olsun, gönlünün oluğu tıkanmamış olsun…

Şairin biri şikâyetlenmişti, ne zaman bir dosta gitsem evde yoklar, diye. Sevgili dostlar, hiç olmasa şu munisleşen akşamüstlerinde ararsak sizi bulalım, ne olur… Muhteşem yalnızlığınıza bizi de katın…

Derken, kendimi Galatasaray'da Tünel'in başında guguk kuşu gibi etrafı gözetlerken buluyorum. Gidecek yeri olmayan, işsiz, telaşsız, öyle endişesiz…

Bırakmazlar, burada uzun boylu kalamazsınız. İnsan seli sizi İstiklal Caddesi'ne, oradan Taksim'e kadar dal kırığı gibi sürükler.

Yürüyorum. Ayağımın altındaki nasırlara aldırmadan yürüyorum. Vefalı bir Yozgat türküsü eşlik ediyor bozgunuma:

Karaçalı bana aman vermiyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde

Beni buraya ne çekti biliyorum. Bir kitap… Oktay Akbal'ın İnsan Bir Ormandır adlı romanı. Akbal, Suçumuz İnsan Olmak, Önce Ekmekler Bozuldu gibi eserlerin de yazarı. Sözünü ettiğim romanı Kasım 1988'de okumuşum, öyle bir kayıt var çünkü. Kitaplarımın arasında dolanırken yeniden elime geldi. Zamanında, o günün anlayışıyla bazı ifadelerin altını çizmişim, derkenara notlar düşmüşüm. Her ne kadar satır altlarını çizmek, insanın yarasını başkalarına göstermesidir deseler de kendimi tutamam ille çizer dururum.

Bir kez daha dalıyorum satır aralarına. Ama ilk paragrafta, "Bu kent hiç uyumaz mı?" sorusuyla beni içine çekiyor kitap.

"Altmış beşinden sonra bir başka kişi olur insan. Yalnızlığını bir giysi gibi bürünür."

"İlle de bir başkası gerek bana. Kendi dışımdan biri…"

"Kapıldım Beyoğlu'nun akışına, Tünel'e doğru. Kalabalık içinde iyiyim. İten, kakan, seslenen. Yaşamak bu, anıları kaçırtan, kovalayan bu hercümerç, bu kargaşa. Sanki ben olmayıp da bir başkası olsam daha mı iyi! İşte yüzlerce, binlerce kişi, hepsi "başkaları". Nice romanlar saklı onlarda. Yazılmayacak türden. Hiçbiri düşünmeyecek bir romanı adım adım yaşadıklarını. Sonra giderler ucuz romanlar okurlar.

Devam edecek…

“Muvvakithane yeniden imar edilsin”

YÜCEL ÇAKMAK

Harput Mahallesi Eski Muhtarı Feyzi Kahraman Sarahatun Camisi muvakkithanesinin yeniden imar edilmesi gerektiğini açıkladı.

Feyzi Kahraman “Harput’ta Sarahatun Camii’nin önünde bulunan Erzincanlı Hacı Ali Bey’in yaptırdığı sekizgen planlı Muvvakithane aslına uygun olarak yeniden inşa edilmelidir. Bu tarihi yapı bir devrin nişanesi ve hatırası olarak milletin nazarına arz edilmelidir.

Muvvakithane mekanik saatin icat edilmediği devirde, güneş izlenerek ibadet saatlerinin hesaplanıp ayarlandığı mekân idi.

Osmanlı Mimarisinin izlerini taşıyan bu bina; ehil bir heyet tarafından yeniden inşa edilmeli. Aynı zamanda Fırat Üniversitesi öğrencileri için bir pratik yapma mekânı olarak kullanılmalıdır.

Bu konuyu Elazığ Valisi başta olmak üzere Elazığ Belediye Başkanı ve Fırat Üniversitesi Rektörü’nün takdirlerine arz ediyoruz” dedi.

MUVVAKİTHANE

Muvvakithane, muvakkitlerin yani vakti tespit edenlerin çeşitli aletlerle namaz vaktini belirlediği, gözlem yaparak zamanı tespit ettikleri mekandır. Bu bağlamda muvakkithane, "vaktin belirlendiği mekan" anlamına gelmektedir. Namaz vakti belirlenmesiyle ilgili mesleğe daha önceki İslâm medeniyetlerinde de rastlanmasına rağmen bu çalışmanın yapıldığı hususi bir mekân olarak muvvakithâne tabirine Osmanlı İmparatorluğu'ndan önce rastlanmamıştır. Muvakkithaneler şehirlerdeki büyük camilerin bahçesine inşa edilmiş bir iki odadan büyük olmayan yapılardır. Bu yapılar içinde bulundukları külliyenin veya bitişik olduğu caminin vakfı tarafından idare edilir, buralarda çalışan kimselere ise zamanı ayarlayan, vakitten sorumlu kişi manasında muvakkit denilirdi.

Ayrıca Osmanlı medeniyetinde külliye adıyla anılan yapının içerisinde pek çok farklı işlevi ve hizmeti sağlayan kamusal hizmet binaları bulunmaktaydı. İmaret, cami, şifahane gibi yapıların yanı sıra dini ve ilmi açıdan hizmet sağlayan kamu binaları arasında sayılabilecek muvakkithaneler külliyelerin içerisinde de bulunabilmekteydi. Dikdörtgen planlı inşa edilen yapıların yola bakan cepheleri geçenlerin saatleri daha iyi görebilmesi için üçgen bir düzlemde dışarıya taşacak şekilde tasarlanır; mevki olarak camilerin girişinde sağ veya sol tarafta yer alır. Bir yanı mutlaka sokağa bakan bu yapılar genelde tek katlıdır. İki katlı olanlar ise Sıbyan Mektebi, kütüphane gibi vakıf müesseseleriyle birleştirilerek kullanılmıştır.

Elazığ Basının Renkli Yüzü…

Babası Mamo Paşa gibi Elazığ'ın renkli simalarından olan Vehbi Yalçınkaya (Uzun Vehbi), Nurhak Gazetesi'nde uzun yıllar gazetecilik yaptı.

YÜCEL ÇAKMAK

Elazığ Basın Dünyasında unutulan gazetecileri tanıtmaya devam ediyoruz. Bu sayımızda Uzun Vehbi namıyla tanınan Vehbi Yalçınkaya'yı konuk edeceğiz.

Geçtiğimiz sayılarda "Mamo Paşa" unvanlı Mehmet Nuri Yalçınkaya'yı tanıtmıştık. Elazığ'ın renkli simalarından olan Mamo Paşa, Gazeteci Vehbi Nuri Yalçınkaya'ın babası.

Vehbi Yalçınkaya hakkında bize bilgi veren kardeşi Gürkan Yalçınkaya'da, uzun yıllar Elazığ Musiki Cemiyeti'nin Türk Sanat Müziği korosunda yer aldı.

Vehbi Yalçınkaya, 1945 yılında Elazığ Yeni Mahallede doğdu. Babası Nurallı Köyü'nden İtfaiye Amiri namı değer Mamo Paşa unvanıyla tanınan Mehmet Nuri Yalçınkaya. Vehbi Yalçınkaya'nın Güler ve Gürkan isimli iki kardeşi bulunuyor.

İlk orta ve lise tahsilini Elazığ'da tamamladı. Ticari İlimler Fakültesini Adana'da okudu. Adana dönüşü Rahmetli Nurhak Güler ile 1972 yılında Elazığ Köprü Sokak'ta Nurhak Gazetesi'ni kurarak iş hayatına ve gazeteciliğe başladı. Gazete satılana kadar mesleğini orada

GÜRKAN YALÇINKAYA

sürdürdü. Vehbi Yalçınkaya, Elazığ Musiki Cemiyeti'nin Türk Halk Müziği korosunda yer aldı.
"Kadim dostum" dediği DSİ'de çalışan Mehmet Çakmak'ın tavsiyesiyle DSİ'de çalışmaya başladı. DSİ Bölge Müdürü Cavit Bulut'un tayini Sivas'a çıkmasıyla O'da Sivas'a tayin istedi. Spora çok meraklı olduğu için Cavit Bulut'un Sivasspor'a 2. Başkan olmasından ötürü kendisi de gönüllü olarak Sivasspor yönetimine katkıda bulundu. Sivas'tan Ankara'ya tayini çıkan Vehbi Yalçınkaya, Ankara'da emekli oldu. Ankara'ya yerleşen Yalöçınkaya, Ankara'da bulunan Elazığlılar Derneği'nde 2. Başkanlık görevini sürdürdü. Birçok sosyal etkinlikte görev aldı. Merhum İşadamı Necmi Şahin'in katkılarıyla Elazığ Geceleri tertipledi.
45 yaşında yakalandığı amansız hastalık sonucunda 1990 yılında Ankara'da vefat etti. Ankara Karşıyaka mezarlığında meftundur.

Yarım Ekmek!

Yarım Ekmek nedir, bilir misiniz? Bilemezsiniz. Günümüzde, serpme, açık büfe kahvaltılarını görüyorsunuz. Yıllar önce de öyle olduğunu zannediyorsunuz. Verdiği para ile evinde bir ay boyunca kahvaltı yapacak iken, sırf gösteriş olsun diye kahvaltı salonlarını seçenler, şimdi yokluktan dem vuruyorlar.

Neyse. Gelin şimdi yarım ekmekten bahsedelim. Bizim gençliğimizde, fırınlarda yarım ekmek de satılırdı. Fırıncı, yanında bulundurduğu bıçak ile ekmeği ikiye bölüp verirdi. O zamanlar yarım ekmek 50 kuruş idi. Peki, bu yarım ekmeği alan, 50 kuruş daha verip, tamamını alamaz mıydı? Alırdı elbet. Ama israf diye bir şey vardı. Günümüzde akla gelmeyen düşünce. Maalesef en kutsal bildiğimiz ekmek, çöp bidonlarını dolduruyor. Sabah kahvaltılarında, zeytine çatalımızı batırdığımız her zaman aklımıza yarım ekmek gelir. Niye mi? İlk fırında çalışmamız, Hasan Binhektarın fırınındaydı. Ekmek taşıyarak başladık. İlkokul son sınıftaydık. Haftalığımız yedi buçuk lira idi. Fırın Bölge Mahallesi'ndeydi. O zamanlar, Hanköy Sokak'ta Zekeriya Amca'nın bir dükkanı vardı. Dükkan dediğimize bakmayın. Büyük bir salon düşünün. Dam ev. İçinde, kahvaltılık şeyler vardı. Küçük Elazığ tabureleri. Şimdi aklınıza bal, tereyağı reçel gelmiştir. Gelmesin. Öyle değil. Olan malzemeler. Zeytin. Helva, cacık. Evet, bildiğiniz cacık. Cacık ekmek ile öğün geçirenleri bilirdik. Sabah kahvaltıları, yarım ekmek,100 gram zeytin. Üzerine pul biber dökülmüş. Çay mı? Ne çayı yahu. Hepsi bu. Öğlen yemekleri neydi. Yüz gram helva. Yine yarım ekmek. Hal vaziyet böyleydi. Herkes mutlu ve hayatından memnundu.

YUSUF EROĞLU

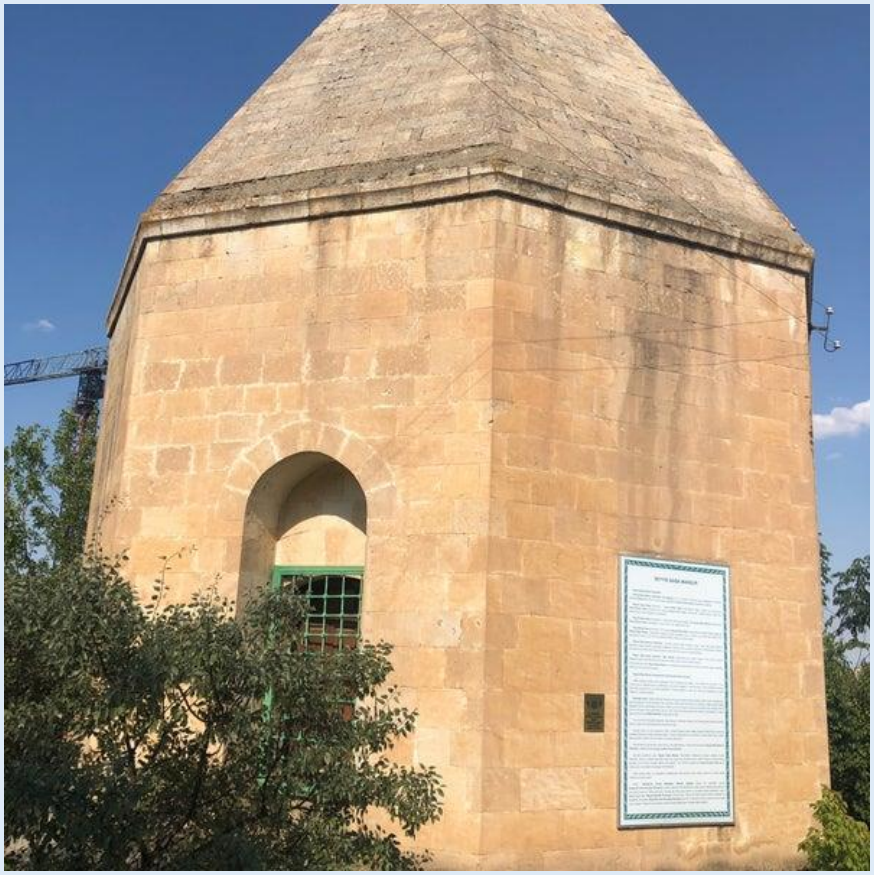
Pirzola yiyen de, helva yiyen de doyuyordu. Biz de sabah ve öğlen yemeklerini orada yerdik. Yukarıda da söylediğimiz gibi. Şimdi, her zeytin yediğimizde o günler aklımıza gelir. Yeni yetmelere bunları anlattığımızda, onlara, rahmetli anamın dediği gibi, "Su sesi" geliyor. Birçok şeyi kaybettik. En önemlisi, tasarrufu, şükretmeyi, tasarruf etmeyi unuttuk. En büyük sıkıntımız budur. Kısaca. Ayağımızı yorganımıza göre uzatmıyoruz. Akaryakıt 50 liraya dayandı. Yollar araçtan geçilmiyor. Akaryakıt istasyonlarında kuyruk var. Sıfır araba almak için aylarca bekliyorsunuz. Şu an hayat inanılmaz pahalı. Her şey ateş pahası. Geçim zor. Amma ve lakin tasarruf eden var mı? Ne gezer. Ye iç, gez. Pompeinin son günleri gibi.

Yarım ekmek zeytin ya da yarım ekmek helva ile öğün geçiren nesilden, 400 liraya kahvaltı yapan, 100 liraya kahve, 60 liraya sigara alan nesil. Üstelik çocukların mız mızı. Kahvaltıda şu eksik. Bu eksik demeleri de cabası.

Heyhat. Bir Anekdot. Komşumuz, rahmetli. Tahsin Ayık'ın bahçesinde At'ı vardı. Tabi ki bir de Seyisi. Tahsin amca, PTT Başmüdürü Mevlüt Ayık, Mustafa Ayık'ın babalarıydı. Bizim de kirvemizdi. Sık sık At'ı görmeye giderdik. Bir gün gittiğimizde, seyis amca ekmek ile salatalık yiyordu. Sorduk, "Abe ne yapisin?" Ne dese beğenirsiniz? "Canıma bahim" demişti. İşte eskiler böyleydi. Yazımızı, Hasan Binhektar'ın fırınının Ocağının üzerinde yazan ve hala unutmadığımız yazı ile bitirelim. Hoşça kalın.

Sev seni seveni, yer ile yeksan olsa,
Sevme, seni sevmeyeni; Mısıra Sultan olsa.

Seyyid Mansur Baba Hazretleri

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Seyyid Mansur Baba Hazretleri, Hz. Hüseyin (r.a) ın soyundan gelmekte olup, Kazakistan'ın Türkistan şehrinde (Otrar'da) türbesi bulunan büyük evliyalardan Seyyid Aslan Baba Hazretlerinin oğludur.

Seyyid Aslan Baba Hazretleri, Hoca Ahmet Yesevi Hazretlerinin şeyhi, mürşidi ve ilk hocasıdır. Hoca Ahmet Yesevi Hazretleri yedi yaşında Seyyid Aslan Baba Hazretlerinin talebesi olmuş, ondan feyz almış Manevi olarak yetişmiş ve yücelmiştir.

Seyyid Aslan Baba Hazretlerinin, ölümünden önce küçük yaştaki oğlu Seyyid Mansur Baba Hazretlerini, Hoca Ahmet Yesevi Hazretlerine emanet eder, onu yetiştirmesini ister.

Hoca Ahmet Yesevi Hazretleri, Piri ve Şeyhi Seyyid Aslan Baba Hazretlerinin kendisine emanet ettiği oğlu Seyyid Mansur Baba Hazretlerini yetiştirip kemale erdirdikten sonra, kendine, baş halife tayin ederek halkı aydınlatmak üzere on iki Türkmen aşiretiyle birlikte Anadolu'ya göndermiştir.

Seyyid Mansur Baba Hazretleri, ömrünün sonuna kadar Anadolu insanını irşad edip, İslam ahlakını öğretmek, manevi olarak yücelmelerini sağlamak, hafızlar, âlimler, dervişler yetiştirmek, Müslümanların Anadolu da zaferler kazanmasında manevi alt yapıyı oluşturmak için gayret ve himmet etmiştir.

Miladi 1198 yılında Harput'ta vefat etmiştir. Artukoğullarınca yapılan türbesi 1234 yılında Anadolu Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubat tarafından şehrin zaptı sırasında tahrip olmuştur.

1518 yılında var olan Seyyid Mansur Baba Hazretlerine ait mescit türbe ve zaviye sonradan çeşitli sebeplerle yıkılıp yeri arsa şeklinde kalmıştır.

Mansur Baba Türbesi

Mansur Baba türbesi, Cami-i Kebir Mahallesinde, kaleye giden yolun sonunda Sarahatun Camisi'nin kuzey batısındadır. Geçirdiği restorasyonla tamamen yenilenmiş durumda olup sekizgen planlı (iç kısım orjinal şeklini korumaktadır), kubbeli, demir kapılı, kesme taştan yapılmış bir türbedir. XII. yüzyıl sonu ile XIII. yüzyıl başlarında yapılmış olabileceği ileri sürülür Üst örtü sistemi sonradan yapılmış iki katlı bir yapıdır. 1518 yılında var olan Mansur Baba'ya ait mescit, türbe ve zaviye, zamanla çeşitli sebeplerle yıkılıp harap olur, yeri arsa şeklinde kalır.

İshak Sunguroğlu'na atfen Mansur Baba'nın kabrinin keşfi şöyle anlatılır "Vaktiyle caminin önündeki mezarlığa bitişik evlerden birinde oturan Şahende isminde bir kadın rüyasında ak sakallı, nurani çehreli bir zat görür. O zat kadının evine girer ve kendisine hitaben, "Üstüme pis su döküyorsunuz, ya dökmeyin, ya da yerimi değiştirin", diye ihtarda bulunur. Kadın, "rüya bu!" deyip aldırış etmez. İkinci ve üçüncü gece de aynı şekilde rüya görür. Sonunda Şahende Hanım cevaben, "Ben zavallı bir kadınım, bu işi nasıl yapabilirim", deyince o zat, "Öyle ise, git Beyzade'ye haber ver", diyerek gözden kaybolur. Kadın rüyasından uyanıp korku ve heyecan içinde sabahlar. Gün ağarınca Beyzade'nin konağına gider ve rüyada gördüklerini olduğu gibi Beyzade'ye anlatır. Beyzade, hemen Hacı Hamit Efendi'ye, Müftü'ye ve Evkaf Dairesi'ne haber göndererek onları öğle namazını Ulu Cami'de kılmak üzere davet eder. Hacı Hamit Efendi, oğulları Hacı Mehmet Sait ve Kemal Efendileri de yanına alarak Ulu Cami'ye gidip Beyzade'ye mülaki olurlar. Diğer zevatla birlikte namazdan sonra Evkaf Dairesi'nden Osman Ağa'nın getirdiği iki ameleye Şahende Hanım'ın gösterdiği yer kazdırılınca, büyük bir lahit ortaya çıkar. Lahidin içinde bir erkek, bir bayan ve iki de çocuk mezarı bulunmaktadır. Erkeğin mezarı açılınca, asırlarca evvel gömülmüş olan bu zatın cesedinin, sanki dün ölmüş gibi, hiçbir tarafının çürümemiş olduğu görülür ve durum derhal

bir telgrafla meşihata bildirilir. On gün sonra, masrafı cib-i hümayundan verilmek suretiyle üzerine bir türbe ve yanına da bir zaviye yaptırılması kararlaştırılır.
Bunlar yapılırken mezar taşında isminin "Mansur" olduğu görülmüş ve bu nedenle yanındaki

zaviyeye de "Mansuriyye" adı verilmiştir. Bu türbeye Kinederiç köyünün vakfedildiğine dair bir irade-i Seniyye bulunmaktadır. 16. yüzyıla ait vakfiyenin yıllık geliri, 8980 akçedir.
Türbede, Mansur Baba, hanımı ve iki çocuğu yatmaktadır.
Seneler sonra, bu da yıpranınca 1960 lı yıllarda Elazığlı Kültür Bakanı Nurettin
İki katlı binanın üst katında namaz kılınıp, zikir çekilmektedir. Türbe olan kısmında ise Seyyid Mansur Baba Hazretleri, hanımı ve iki çocuğu medfun bulunmaktadır.
Osmanlı kayıtlarına göre, Seyyid Mansur Baba Hazretlerinin Malatya'ya yerleşen evlatları Zaviye Mahallesi, Mansur sokakta Memlüklü döneminin başlarında yapıldığı tahmin edilen büyük bir Zaviye (tekke) açmışlar ve de Kübra Zaviyesi Vakfını kurmuşlardır. Yine Osmanlı kayıtlarında Kübra Zaviyesi Vakfı adına onlarca köy ve arazilerin bulunduğu bildirilmektedir.
1925 yılında Tekke ve Zaviyelerin yasaklanması kanunundan sonra Zaviye yıkılmış ve vakfın bütün mallarına el konulmuştur.
Halen Malatya'da Zaviye Mahallesi, Mansur Sokakta oturan 85 yaşındaki, torunu Seyyid M. Avni Avnullah Özmansur, küçük yaşlardan beri dedesinden, birçok büyük zatlardan feyz almış ve aynı yerde büyük bir tekke yaptırmış; Burada altı Tarik üzere zikirler ve sohbetler devam etmektedir. Ayrıca başta büyük oğlu "Seyyid Mustafa Özmansur" olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinde vekilleri, talebeleri ve dergâhları mevcuttur. Seyyid M. Avni Avnullah Özmansur'un Fıkıh ve Tasavvuf üzerine yazdığı binlerce sayfa tutan kitapları Türkiye'nin her tarafına ücretsiz olarak dağıtılmıştır ve halen dağıtılmaktadır.

Baba Mansur Duvarı Yürütür.

Bir başka ulu evliya Hacı Kureyş Baba Mansur'un ev yaptığını duyar ve ziyaretine gider. Yolda bir yılan önüne çıkar ve yol vermez. Bunu üzerine Hacı Kureyş yılanı eline alır yoluna devam ederken bu kez de bir heybetli Boza ayı karşısına çıkar. Önüne çıkıp kendisine yol vermeyen ayının üzerine çıkarak Baba Mansur'un yanına yaklaşır.
Duvar örmekte olan Baba Mansur Hacı Kureyş'in ayının üstünde yılanla kendisine doğru geldiğini görür ve ördüğü duvara "Yürü" der. Duvar yürüyerek Hacı Kureyş karşılar. Hacı Kureyş bir bakar ki Baba Mansur duvarı yürütmede. Ayıdan iner ve bu keramet karşısında Baba Mansur'a ikrar veriri.
Canlıyı herkes yürütür. Er odur ki cansızı yürüte der. Bu olaydan Kureyş ocağının mürşit kapısı Baba Mansur ocağı olur.
Günümüzde bu duvarın temeli hala Muhundu köyünde bulunan Baba Mansur ocak evinin içinde durmaktadır. Bu ev ziyaret olarak gelen misafirlere açıktır. Ocak evlatları hizmetlerini hala devam etmektedir.
Bunun gibi Baba Mansur ocağı ile ilgili çokça söylenceler vardır.

ELAZIĞ
GÜNLERİ
26-27-28-29 EKİM
2023
YENİKAPI
ETKİNLİK ALANI
BURASI
ANADOLU'NUN SAKLI CENNETİ
HARPUT
ULU CAMİ
ELAZIĞ

Elazığ Günleri, 26 Ekim'de İstanbul'da…

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

"Elazığ Günleri" 26-29 Ekim 2023 tarihlerinde İstanbul Yenikapı'da Elazığ Dernekler Federasyonu (ELFED) tarafından düzenlenecek.

"Elazığ Günleri" için çalışmalarına başlayan ELFED Heyeti Elazığ'da bir dizi ziyaretlerde bulunmaya başladı. ELFED Genel Başkanı Kazım Gökhan Elgin, Genel Başkan Yardımcısı Soner Doğan; Dernek Başkanları Ahmet Bulut, Mehmet Demirbağ ve Aygün Çam ile birlikte Elazığ Valiliğini ziyaret ederek, Vali Dr. Ömer TORAMAN, F.Ü Rektörü Prof. Dr. Fahrettin GÖKTAŞ, Elazığ Belediye Başkan Vekili Nazif BİLGİNOĞLU ve ETSO Başkanı İdris ALAN'ın katılımlarıyla, istişare toplantısı gerçekleştirdi.

İstişare toplantısında 26-29 Ekim 2023 tarihinde düzenlenecek olan "Elazığ Günleri" etkinliğini hakkında görüş alış verişinden bulunuldu.

Elazığ'da bir dizi ziyarette bulunan ELFED Genel Başkanı Kazım Gökhan Elgin, Elazığ Turizm ve Kültür Tanıtma Derneği (ETÜDER) Başkanı Sayın Ahmet Bulut'u ziyaret etti. Ziyarette Sürdürülebilirlik Akademisi Başkanı Murat Sungur Bursa'ya "Fahri Gakgoşluk Beratı" verildi.

“Taş Ekmeği” de tescillendi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ için öncelikli olarak yurt içi ve yurt dışında ticari karşılığı olan veya bu potansiyele sahip olacak ürünlerin Türk Patent Enstitüsü tarafından coğrafi tescilinin yapılması için ürün tespitleri ve başvuru hazırlıkları devam ediyor.

Çok yönlü olarak yürütülen bu çalışmalarda ilimizin önemli değerlerinin tescillerinin yapılmasına gayret gösteriliyor. Bu kapsamda yapılan çalışmalar ile Elazığ Taş Ekmeği Tatlısı’da onaylanma sürecini tamamlanarak Coğrafi İşaret Belgesi aldı.

Başkan Alan; "Yeni ürünleri de Elazığ adına tescilleyeceğiz"

Konu ile ilgili açıklama yapan Elazığ TSO Başkanı İdris Alan, "Elazığ'ımızın eşsiz tatlarından Taş Ekmeği'nin tescillenmesini memnuniyetle karşıladık. Coğrafi İşaretli Ürünler üzerine çalışmalarımız hızlanarak devam edecek. Önceden başvurusu yapılmış ürünlerin sürecini hızlandırıyoruz. Başvurusu gerçekleşmiş ürünlerin süreci tamamlanınca yeni ürünleri de Elazığ adına tescilleyeceğiz" ifadelerini kullandı.

İlimiz adına tescillenen Öküzgözü Üzümü, Boğazkere Üzümü, Elazığ Orciği, Ağın Leblebisi, Menceki Buğdayı, Elazığ Çedene Kahvesi ve Vişne’nin ardından Elazığ Taş Ekmeği Tatlısı’da Türk Patent ve Marka Kurumu Coğrafi İşaretler Dairesi Başkanlığı tarafından 07.08.2023 tarihinde Elazığ TSO adına tescillenmiş oldu.

DEĞİŞİM

Değişim; “bir zaman dilimi içindeki değişikliklerin bütünü” bir durumdan başka bir duruma geçişi ifade eden, planlı veya plansız olabilen, olumlu sonuçları olabileceği gibi olumsuz sonuçlar da ortaya çıkarabilen, bir bireyde, bir grupta veya bir örgütte de olabilen bir süreç olarak tanımlanabilir.

Sürekli değişim karşısında; değişime ayak uydurmak için değişmekten başka çare yoktur.

HÜSEYİN ALDOĞAN

Bugünün çamaşırını dünün güneşiyle kurutmak mümkün değildir Değişim, bazen çok çabuk gerçekleşir ve nasıl bir tepki vereceğimizi kestiremeyiz. Bazen de değişim çok yavaş gerçekleşir ve bu duruma farkında olmadan uyum sağlarız. Günümüzde toplumsal ve teknolojik değişimler geçmiş cağlara göre daha hızlı ve daha yoğundur. Zorunlu değişme artık çoğu iş ve sanayi kurumlarında bir yaşam biçim olmuştur. Hızlı devam eden değişme etkin biçimde uyum sağlama yeteneğine sahip örgütler varlıklarını sürdürebilmektedir. Bu tür örgütler öğrenen örgütlerdir.

Klasik örgütlenmelerde mevcudu koruma, belirsizlikten kaçınma ya da risk almama eğilimleri ön planda iken; çağdaş yapılanmalarda ‘değişim’ olgusu gerek birey, gerekse örgütsel düzeyde yadsınamaz bir öneme kavuşmuştur.

Değişim, bir yasadır. İnsanlar değişir, iklimler değişir, toplumların yaşam biçimi değişir. Tüm değişmelerin temel hareket noktasının “gelişme” olduğu da bir gerçektir

Sizce bu siyasi partiler değişimi yaşıyorlar mı? Siyasetin çağdaş gelişimine ve değerlerinin korunmasına öncüllük ediyorlar mı? Çünkü değişimin öncülerini veya yeni oluşan öncüllerin durumlarını analiz etmez iseniz sonuca ulaşmanız mümkün olamaz.

Medeniyetlerin tarihteki varlıklarını sürdürmüş olmaları, oluşturdukları kalıcı kültür değerleri ile mümkün olmuştur. Bu realitenin bundan sonra da devam edeceği tartışmasız bir gerçek. Egemenliğini ilan eden siyasal işgallerin karşılaştıkları temel sorun; egemenliklerine aldıkları medeniyetlerin kültür unsurlarına bağlı kültür değerlerini değiştirmek veya yok etmektir. Lakin öyle kültür değerleri vardır ki yok olmaları halinde yeni egemenliği de tarihte yok edecek sonuçlara sürükleyecektir. Hele bu değerler bilim, bilgi ve inanç bütünlüğüne yönelik o çağdaki evrenselliği içeren değişimlerse, karanlığa gömülmenin süreci daha da kısalacaktır. Yaşadığımız çağda insanoğlu baş döndürücü değişimler yaşatmaktadır. Buna bağlı olarak da evrensel coğrafyada bir arada yaşamak zorunda olan kümeleşen topluluklar oluşmaktadır. Kümeleşen toplumsal bütünlüğün çağdaşlaşması, gelişmiş toplumlarda sağlıklı yaşanırken, çağdaşlaşma sorunu yaşayan topluluklarda büyük engellerle karşılaşmaktadır. Günümüzde özellikle hızlı kentleşmenin kuralları bireyden başlamak üzere değişken yaşam biçimlerini şekillendirip ortak başka bir yaşam kültürü yaratmaktadır. Bunun ilk yansıması görsel mimari yapıdır. İkincisi toplulukların kültürel farklılıklarını yeni yaşam alanlarına göre değiştirmek zorunda olmasıdır. İdari yönetim yapısının oluşturduğu sosyal, siyasal ve ekonomik özgürlükler bu değişimi etkileyen ana faktörlerdir. Bu toplumsal oluşumların temel sorunlarının çözümünde eğitim ilk sırada yer alır. Eğitimle birlikte farklılıkları olan toplumsal bir kültür oluşur. Farklılıkları olan kültürlerin bir arada yaşaması ile yeni kültüre kendilerine özgü olanları da ekleyerek kalıcı, çağdaş medeniyetler yaratırlar.

Yaşamı devam etmekte olan medeniyetlerin en güçlü kültür dinamiği ise yerel kültürler ile yeni oluşan kültürlerin kaynaşmasıdır. Çünkü yerel kültürlerin kaybolmaya yüz tutması, toplumsal değer yargılarının da kaybolmasına neden olacaktır. Yerel kültürlerini kuşaktan kuşağa aktarmayan medeniyetlerin geleceği ise karanlığa mahkûmdur. Bu konuda en büyük etkenin göç ve göçe bağlı olarak meydana gelen temel değişimler olduğu görülmektedir. Bu değişimler ekonomik, sosyal ve kültürel sonuçları ile tarihe mal olmuştur.

Çağımızda bilim ve teknolojideki hızlı değişimler, yeni sorunların oluşumunu da beraberinde getirmektedir. Günlük, hatta saatlik değişimlere bireyin veya toplumun yetişmesi, değişimleri kabullenmesi ve uyum sağlaması her zaman mümkün olmamaktadır.
Çağımızda global kültür değişim şemsiyesi altında varlıklarını devam ettirmekte zorlanan yerel kültürler kaybolmakla karşı karşıyadır. Bu kayıpların önlenmesi, yerel kültür aktörlerinin kendi aralarında örgütlenerek, ulusal kültür bütünlüğünün oluşumuna kadar uzanacak politikaları belirlemelerinde ve uygulamaya yönelik etkinliklerde aktif rol almaları ile mümkün olabilir.
Küresel ve toplumsal değişimlerin teknolojik gelişimler paralelliğindeki hâkimiyeti, bölgesel mevcudiyetleri kendi şemsiyesi altında istediği gibi biçimlendirmektedir. Bu biçimlendirme o bölgesel alandaki toplumsal var olmuşlukları mevcut yapılarından uzaklaştırmakla kalmamaktadır; geleceğe intikal etmesi gereken kültürel dokuyu da öz bütünlüğünden uzaklaştırmaktadır. Bu yeniden yapılanmaya uyum sağlamada zorluklarla karşılaşan yerel kültür kendi öz varlığını kaybetmekle karşı karşıya bulunmaktadır. Oysa ki kendi tarihinden ve öz kültüründen yoksun bırakılan medeniyetlerin yeni kuşakları diğer medeniyetlerin egemenlikleri altında dil yapılarını dahi kaybederek yok olmaya mahkûm olacaklardır.
Tarihi değişim, yeni ve eskinin karışımından yeni bir mevcudiyet yaratır. Direnen eskilerle kendisine yer bulmak isteyen yeniler arasındaki bu savaş, genel anlamda siyasal egemenlik ve sermaye savaşı olarak varlığını ortaya koyma amacını taşır. Bu savaş meydanlarında eskilerden yenilere miras olarak kalan tek değişmeyen şey ise kültür ve kültür değerleridir.
Bugün gelinen noktada karşımıza çıkan tablonun sonuçlarını değerlendirdiğimizde siyasi partilerin kendi kadrolarını ve siyasi temsilcilerini oluşturması gerekiyor. Partilerin siyasi ve sivil toplum öncü kadroları ile bir sonuç elde edemeyeceği net olarak anlaşılmıştır. Bu siyasetçi tipinden kurtulup yenidünyadaki değişimleri okuyabilen vizyonlu, entelektüel politikacı kadroları siyasete kazandırmamız lazım. Bu kazanım Türkiye'nin geleceği için de zorunlu hale gelmiştir. Yani belli ilkeleri benimsemiş, "ben bu ilkeler için siyaset yapıyorum, bu ilkelerin bu ülkenin toplumsal hayatına girmesi için siyaset yapıyorum" diyen ve o ilkelere gerçekten her şartta sahip çıkan, gerektiğinde kendi çıkarlarından da fedakârlık edebilecek ölçüde ilkelerine bağlı sivil toplum örgüt kadroları ve politikacıları yetiştirmemiz lazım.
Bizim sivil toplum öncüsü veya siyaset insanı dediğimiz kadrolar maalesef fırsatçılara dönüşmüş kadrolardır. Büyük ölçüde fırsatçılarla dolu Sivil Toplum Örgütleri ile birlikte siyasetteki öncü karolarımız da aynı zihinsel akılla Türkiye'ye ve siyasi partilere bakarak, kendi kimlik çıkarlı siyasi ve ekonomik rantçı kadrolardan oluşmuştur. Bu bakış açısının yapısı altında faaliyet ve siyaset yürütmektedirler. Bunun son bulması gerekir. Şu gerçeği de göz ardı etmemiz gerekir; sadece Meclis değil, Meclis'in dışındaki siyasi ortamlarda da aynı kadrosal yaklaşımlı şahıslardan oluşmuş durumda. Bu tablo çok üzücü bir tablo. Tabii ki bu yapıların değişmesi ve yeni öncü siyasi kadroların oluşmasının önünde pek de kolay aşılmayacak engeller vardır. Lakin bunlar siyasi kadroların sorumluluklarını yerine getirmek suretiyle aşılamayacak sorunlar da değildir.
Evrensel sosyal ve ekonomik değişimlerle birlikte çağdaş toplumların gençliği bu değişimlerden en iyi şekilde yararlanma hakkına sahip olmalıdır. Gençliğini bu değişimlerden yararlandıran toplumlar çağdaş kalkınmaları ile evrensel anlamdaki varlıklarını en etkin bir şekilde devam ettirmektedirler. Bunu başaramayan toplumlar ise çağdaş sanayi ve ekonomik gelişmelerden pay alamamaktadırlar. Osmanlı İmparatorluğu bunun en somut örneğidir.
Yönetici sınıflar arasındaki çelişkiler, ister uzlaşmayla, ister çatışmayla çözülsün, çatışma sonrasında yeni bir yönetici sınıf belirleniyor. Üretim ilişkilerinde niteliksel bir değişim olmadan yönetici sınıfların da niteliği değişmiyordu.
Bugün, geçmişinden söz edilemeyen siyasi bir süreç yaşanmaktadır. Evet, her çoğulcu değişim, yeni bakışlar ışığında dar bakış açılı kalıpları yıkacak bakış açıları oluşturabilir. Yani geçmişin siyasi anlayışını günümüzde de aynen uygulanmasının artık imkânsız olduğunu

politik söylemleri ile ifade edebilirler. Lakin tarihin derinliklerinden gelen, insan ve toplum değerlerini insan varlığı üzerine inşa etmiş olan siyasi anlayışların özünün kaybolmaması yok edilmemelidir. Sistemin laik ve demokratik kalıcılığını korumak için bedeller ödeyip, siyasi anlayışından ödün vermeden varlığını koruyup bugüne intikal eden değerlerinde korunması büyük önem taşımaktadır. Geçmişin önder veya liderlerinin bu kalıcılığa korumaya katkı sunduğunu inkar etmek hiçbir siyasi, felsefi ve insani anlayış olarak kabul edilemez.

Kırsal alandan, kentsel alana 1980'lerdeki hızlı göç dalgasına yelken açan toplum yeni sosyal yaşam kültürlü sorunlarla karşı karşıya geldi. Bu değişime uyum sağlamada önemli kayıplar yaşayan toplum öz kültürel değerlerinden uzaklaşmaya başlamıştır. Bunu fırsat bilen egemen kapitalist sermaye oluşumları temsilcileri olan inanç anlayışlı siyasi kadrolar eliyle yeni uygulamaya koydukları siyasi ve sosyo-ekonomik stratejilerini, egemen yapılar olarak kentsel yaşamda hayata geçirdiler.

Üzülerek şunu ifade etmek istiyorum; özelikle son 30-40 yıllık süreç siyasi konularda kalem alınanların büyük bir kısmının ideolojik ve siyasal içerikli eserler olarak yayınlanmaktadır. Bu konuda yeterliliği ve bilimsel yöntem ile kaynak bilgisine sahip olmayan kadroların vitrin yayınları olan kitapları öne çıkmaktadır. Topluma sunulan gerçek dışı kirli bilgilerin gelecekte yeni siyasal ve ekonomik sorunlar yaratacağı kaçınılmaz olacaktır. Bilimsel araştırmalardan uzak bu eserler yeni kuşakların sağlıklı bilgilerden de mahrum kalmasına neden olmaktadır. İşin üzücü tarafı bu eserlerin alıcı bulmasıdır.

Sorunun çözümü; siyaset konusunda tarafsız objektif profesyonel bilimsel kadroların siyasete kazandırılmasıyla mümkün olacaktır. Günümüzün siyaset konusunda "biz öncüyüz" diyen sivil toplum örgütlerinin bu konuda yeterliliği vardır demek büyük bir hata olur. Siyasi sistemin lider ve öncü kadroları siyaseti kendi ideolojik, siyasi ve dini bakışlı politikaları doğrultusunda yürütmeye devem etmek istedikleri için gün geçtikçe yeni sorunlar oluşmaktadır. Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren sisteminin temsilcisi siyasi partiler sorumluluğu yürütecek bilgi birikimine ile siyasi stratejilerin metotlarla desteklenen politikalarla uygulama becerilerin sahip olmamaları ise önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu ülkede yaşayan aydınların sorumluluk taşımaması ise meselenin bir başka üzücü boyutunu ayrıca sergilemektedir.

Siyaset kendi değerleri ve kalıcı kültür ilkeleriyle değişimleri başarıp toplumu geleceğini yaşanabilir hale getirebilir. Bir siyasi partinin kadrolarının yerine yenilerini koymakla SİYASİ DEĞİŞİM mümkün olamaz.

Elazığ'ın Dünyaya Açılan Penceresi

www.gazetelazig.com

Elazığ İzmir'de yaşatıldı

ÇAYDAÇIRA/İZMİR

İzmir Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği, hem 75'inci yaşını hem de Cumhuriyetimizin 100'üncü yılını bu yıl 26'ncısı düzenlenen 'Elazığ Peynirli Ekmek Şöleni'yle kutladı. İnciraltı Kent Ormanı'nda yapılan ve coşkulu bir şekilde gerçekleşen etkinlikte, Elazığ yöresine ait türkülerin seslendirildi ve yöresel halk oyunları oynandı. Binlerce kişinin katıldığı ve Elazığ'ın İzmir'de yaşatıldığı şenlikte, kentin meşhur peynirli ekmeği de gün boyu misafirlere ikram edildi. Şenliğe; İzmir Büyükşehir Belediye Başkanvekili Mustafa Özuslu, İzmir eski Valisi Elazığlı Cahit Kıraç ile siyasi parti ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri gibi birçok önemli isim katıldı.

TANITIMA KATKISI BÜYÜK

İzmir Büyükşehir Belediyesi Başkanvekili Mustafa Özuslu, "Elazığ'ın sekiz köşeli kasketinde bulunan köşelerin çok büyük bir anlamı var. Zengin bir kültüre sahip olan Elazığ'ın böylesine anlamlı bir gününde yanınızda olmaktan dolayı oldukça mutluyuz" ifadelerini kullandı. Elazığ'ın kültür, töre ve medeniyetiyle yetiştiğini söyleyen eski Vali Kıraç da "Elazığ 13 uygarlığı barındırmış bir şehir. Bu uygarlıkların bizlere bıraktığı kültür ve mirasla birlikte ülkemizi ve dünyamıza tanıtacak çalışmalar yapmak durumundayız. Bu nedenle de bölgenin tanıtımı adına Elazığ Peynirli Ekmek Şöleni gibi etkinliklerin önemi büyük" dedi.

İzmir'de Elazığ Gecesi…

ÇAYDAÇIRA/İZMİR

İzmir Elazığ Sanayici ve İşadamları Derneğinin düzenlediği 4. Kürsübaşı Gecesi, büyük bir coşkuyla yapıldı. İzmir Buca Cennet Vadisi'nde açık havada düzenlenen 4. Kürsübaşı Gecesi'ne yoğun bir katılım sağlandı. Geceye CHP Elazığ Milletvekili Gürsel Erol, Elazığ AKP İl Başkanı Şerafettin Yıldırım, Ege Elazığ Dernekler Federasyonu Yönetim Kurulu Başkanı Metin Karataş ve Yönetim Kurulu Üyeleri ile Ege Bölgesinde bulunan Elazığ Derneklerinin başkanları ve temsilcileri, İzmir eski Valilerinden Cahit Kıraç, Eski Elazığ Milletvekili Prof. Dr. Mustafa Gül, Akçakiraz Belediye Başkanı Sabahattin Kaya, Kadınlar Türkiye Boks Şampiyonu Gizem Özer, Milli Boks Antrenörü Cemil Döndü katıldı. Gecede Ömer Danış ve Ahmet Demirbağ sahne aldı. Gecede İzmir Elazığlı İş Adamları Derneği Başkanı Mehmet Şükrü Keven, geceye katılanlara plaket takdim etti.

Kış hazırlıkları bugünlerde sizde de var mı?

Sonbahar meyvesi **Kızılcık reçelini** yediniz mi hiç? Güz meyvesi sepette gelir bakır kaba koyun derler üzerine şekeri serpin sabaha kaynatın. Tepside güneşe koydun mu al sana **kızılcık şerbeti...** Tadına bir bakıp kaşığı içinde gezdirip anlardı reçelin olup olmadığını

OYA ORHAN

Soku da taze cevizle dut dövüp yediniz mi? **Ceviz helvası, Tut unu** nasıl yapılır biliyor musunuz? Acı badem tatlandırılır sokuda dövülür elekte elenir. Dutla elenmiş badem satır satır serilir kaplara. Bir badem ezmesi bir dut unu... Divanın altında tahtadan kulek dediğimiz kabı çıkarıp yerlerdi dedemle nenem. **Tut unu** nasıl yapılır biliyor musunuz? Dutu havanda ya da sokuda döverler toz haline getirirler. Adı dutunu. Yemekten sonra tatlı niyetine.

Reyhan şerbeti içtiniz mi hiç?

Taze reyhanları şekerle ovup içine iki tutam limon tuzu koyarsak oldu sana şerbet. Rengine hayran kalacaksınız bayramda komşumuz bir bardak doldurdu hemen tarifini aldım.

Gavutu duydunuz mu?

Tüm tahılları kavurup döverek toz haline gelmesiyle oluşturuluyor. Kışın pekmeze katıp yiyiliyormuş. Değirmende toz haline getirilerek yapılıyor. Lezzeti bence burada saklı.

Kofik bunu biliyorsunuz bence…

Patlıcan ve biber kurusuna kofik diyoruz. Biberlerin sapları çıkarılıp ipe dizilir. Patlıcanın da içi oyulup çıkarılır iplere dizilir. Güneşe asılır. Kurudu mu tamam. Kışın haşlanıp içine pirinçli içi doldurduk mu yemek hazır.

Çini de kavurma…

Kavurma nasıl yapılır biliyoruz da bu çini nedir? Topraktan yapılmış kapların üzeri yeşil sırlı kaplanır hava almasın diye. Kavurmayı yapıp bu çinilerin içine bırakılır. Bir kış yenir. Çinko sitillere de konulurmuş. Bir derin dondurucuya bırakıyoruz. Eskinin kavurma kokusunu bilen biliyor.

Pilit…

Üzümler sıkılır suyu pişirilir. Bu üzüm suyunun içine iri bulgur bırakılıp pişirilir. İyice pişen bulgurlu üzüm suyu geniş sinilere dökülür. Soğumaya bırakılır. Dilim dilim kesilip kalburların üzerinde kurutulur. Kışın yemesi için kaplara koyulur.

Kazığa kar yağdı mı kaplardan çıkarılır yenir. Tarifini verebildi mi bilmem ama tadı çok güzel.

Bulamaç… Üzümler betondan salk adını verdiğimiz bir yerde sıkılır. Üzümün suyu kazanlara koyulup ateşin üstüne konur. Bulamaç toprağı beyaz toprak dediğimiz bir toprakla durultulur. Üzümün ekşiliğini azaltmak için bu toprağı kullandıklarını duydum. Kaynayan şıra bir kaba alınır soğutulur. Ölçü ile beş sitil siteye bir kâse un konur. Ölçü bu ama evde denemeyin :). Un ile üzüm suyu birleşip pişirilir adına bulamaç denmiş. Şimdinin muhallebi tarifi gibi. Denedim üzerine taze ceviz döküp sundum. Beğendiler mi bilmem.

Salatalık kabuğu kurusu…
Adı **dilberdudağı** yemeği. Biri salatalıklar yani tohuma kaçmış soyulup kabukları kurutulur. Kurtulan bu kabuklar bulgurlu veya pirinçli hafif sulu bir yemek yapılır. Tadını bilmiyorum nasıl da lezzetlidir kim bilir?
Kabak ve salatalık dolması kurusu…
Kabaklar ve salatalıkların içi çıkarılır ve kurutulur. Kofik gibi dolması yapılır.
Kak… Elma armut kurusuna kak denir. Ağaçların altına dökülen elmalar armutlar telef olmasınlar diye doğranıp güneşte kurutulur. Kışın yassılık yendiğinde bakır sahanlara koyulur ikram edilir.
Peynir basma… Kışlık peynir basmak için zamanı beklenir. Taze peynirler alınıp bidonlara iri tuzla basılır. Basılan peynirler buzdolabı olmadığı için teldolap da saklanır. Biz de bahçedeki kuyuya sallardık yazın serin olurmuş kuyu. Nenemgilin bağda da mağaraya koyarlarmış.
Şehriye kesme… Hamur geceden yoğrulur kadınlar toplanıp elle şehriye kesip kurutular.
Kumda Leblebi… Özel bir nohut kızgın kumda kavrulur ve elenir. İşte aradığımız tat. El yapımı olduğu için lezzetli ve pahalı.
Çiğit kavurma… Kayısı çekirdeği kırılır ve kavrulur. Yassılık zamanı. Kuru dutla yenir. Kavun karpuz çekirdeği kavurma. Kavun karpuzun çekirdeğini kavurup kışın yassılık zamanı yenirmiş.
Çir… Kiraz, vişne ve erik kuruşuna çir denir. Güneşte kuruyan meyveler. Yemek için hazır.
Turşu… Lahana turşusu başta olmak üzere çeşitli sebzelerden turşu yapılır. Sirke tuz limon varsa birazda el mahareti tursumuz kırk gün sonra dönecek derlerdi.
Yaprak basma… Taze asma yaprakları tuz ile birleşip bidonlara basılır. Kışın akşamdan suya koyup diğer gün sarmak için hazırlanır.
Mikaşer… Kara nohut haşlanır bir gün bekletilir. Nohudun dış siyah kabuğu bir bezin arasında taş ile ayrılır. İkiye bölünmüş halde kurutulur. Pilavlara ve çorbalara konur.
Dövme yapımı… Buğday taş dibeklerde dövülür. Keşkek yapımında ayranlı çorbada kullanılır ayrıca kışın yediğimiz tarhanada da dövme kullanılır.
Bulgur kaynatma...
Buğday haşlanır damlarda kurutulur. Kuruyan buğdayların üstündeki kepeği alınsın diye dövülür. Bulgurcu gelip buğdayı bulgura dönüştürürdü. Pilavlık ve köftelik ayrı çekilirdi. Çok eskiden el değirmenlerinde yapılırmış.

Ankara’da Elazığ Rüzgârı Esti…

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Elazığ Kültür Derneği tarafından düzenlenen Peynirli Ekmek ve Kavurma Festivali, coşkuyla gerçekleşti.

25 Eylül Pazar günü Kahramankazan piknik alanında düzenlenen etkinlikte Ankara’daki Elazığlılar ve Ankara halkı bir araya geldi. Seyyar ekmek fırının da peynirli ekmek yapılarak dağıtılırken, Devlet Sanatçısı Hasan Öztürk de etkinlikte sahne aldı. Öte yandan Elazığ Belediyesi Kürsübaşı ekibi de Elâzığ Türkülerini seslendirdi.

Tanıtım Günleri

Ankara AKM Millet Bahçesi'nde ise "Elazığ Tanıtım Günleri" etkinliği start aldı. 24 Eylül tarihine kadar süren bu organizasyon, Elazığ Dernekler Federasyonu öncülüğünde düzenleniyor. Etkinlikte, Elazığ'a has ürünlerini tanıtmak amacıyla stant açan 35 esnaf ziyaretçilere ev sahipliği yapıyor.

Ankara Altındağ millet bahçesinde Elazığlı esnaflarımızın ürünlerini sergilediği yöresel ürünler stand açılışına, Milli Savunma Bakan Yardımcımız Şuay Alpay, AKP yerel yönetimler Genel Başkan Yardımcısı Mücahit Yanılmaz, Elazığ milletvekili Gürsel Erol, eski milletvekilimiz Zülfü Demirbağ, 5. Ağır Ceza Mahkeme Başkanı Yaşar Sezikli, Ege Elazığlılar Dernek Federasyonu Başkanı Metin Karataş ve Elazığ Bakallar Odası Başkanı Cebrail Top çok sayıda Elazığlı katıldı.

HAYVAN SEVGİSİ

Küresel sermayenin kazanç kaynağı artık hayvanlardır. İnsanlara evde hayvan besleme alışkanlığını yaydılar, yaymaya devam ediyorlar. İnsanlar biraz da çağın yalnızlık sendromundan dolayı hayvanlara sarılmış onlarla yaşamaya başladı. Bu durum da tabii hayvan ürünleri satanların işine geliyor.

BİLAL CİVELEK

Herkes artık evde bir hayvanı var. Ya da DNA sıyla oynanmış bir köpek, ya da bir kedisi var. Yolda rastlaştıklarında artık nasılsın iyi misin yerine hayvanlarını birbirine anlatıyor. Anlatırken o kadar abartılıyor ki, sanırsın küçük çocuğunu anlatıyor.

İnsanların bu gidişatı hayvan sevgisi değil, birbirine olan güvenleri tükendiği için artık kendine dost olarak hayvanı seçiyor. Yani insanlar tam bir güven kaybı kaosu yaşıyor. .

Yalnızlık uçurumuna her gün daha fazla insan düşüyor

Amerika'da gizli kamera bırakılarak yapılan bir araştırmada ev hayvanlarının yüzde ellisinden fazlası sahibi tarafından ya şiddet ya da suiistimale uğradıkları ortaya çıkmış. Psikolojisi bozuk insanlar bütün hırsını, sadistliğini, gizli huylarını hayvanların üzerinde tatmin ettikleri açıkça görülmüş.

Buna rağmen evin içinde hayvan beslemeye karşı çıkan tek dernek, tek kuruluş ve topluluk bulamazsınız. "Hayvanlara özgürlük!" diyen tek ülke yok. Bütün ülkeler son sürat evcil hayvan sahibi oluyor.

Türkiye'de son yıllarda öylesine yaygınlaştı ki, sosyal medya milyonlarca hayvan videosu yayınlanıyor.

Avrupa ve Amerika kıtasında evde daha çok köpek beslenirken Asya kıtasında kediler tercih ediliyor. İstanbul'da bazı semtlerde sabah dışarı çıkıldığında hayvan pisliğine basmamak için çok dikkat etmek gerekir. Köpeğini gezdirenlerin bıraktıkları hayvan gübresi oldukça çirkin bir görüntü ve koku bırakıyor.

Bu da önemli değil, asıl önemli olan, hayvanı severken ağzından öpmeler, lokmanın yarısını hayvana diğerini kendi ağzına götürmeler işin toplum psikolojisinin nereye doğru gittiğini görmek insanı geleceğe dair ürkütüyor.

Koca köpeklerle aynı yatağı paylaşan, yemek masasına alıştıran ve gelen misafirlerle birlikte köpekle yemek yemek gibi alışkanlıkla artık sıradan olmaya başladı.

Buna hayvan sevgisi demek mümkün değil, olsa olsa insanların inançtan, dinden, ibadetten uzaklaşmasıdır.

Gelecekte hayvanlarla evliliklerin yaygın hale gelmesi pek uzak değil. -Ki birkaç ülkede bu olay meydana geldi.

Sorun büyük, hem de çok büyük. Peki, neden böyle oldu. Toplumları hayvanlara yönelten sebep neydi? Neden insanlar sofralarını ve yataklarını hayvanlarıyla paylaşacak duruma geldi?

Bunun cevabı çok kısa ve net;

"İnanç zayıflığı…

”İman zayıflığı…”
“Dinden uzaklaşma…”
Yanlış anlaşılmasın insanı nasıl koruyorsak aynı şekilde hayvanı da korumak, kollamak, ihtiyaçlarını gidermek, beslemek her insanın görevidir. Bizim bahsettiğimiz çok bambaşka bir şey.
Hayvan besleme olayı çoktan aşılmış, hayvana tapma derecesinde abartıyı anlatmaya çalışıyoruz.

Bu yaygınlaşan abartılı hayvan sevgisi küresel sermayenin cebini tıka basa dolduruyor. Hayvan mamasının fiyatları, aşıları, hastalanınca tedavisi bir insanınkinden çok daha fazla tutuyor. Bunun kuaförünü, oyun malzemelerini, giysilerini daha hesaba katmıyoruz.
İnsanlar inançlarını terkedip, fark etmeden ateizmin içinde hayvanlarla avunması mutlu etmez, edemez. İnsanı huzurlu kılan, mutlu eden tek şey Allah sevgisidir. Allah rızasıdır.
Hayvana Allah rızası için bakarsan zaten abartmazsın. Hayvana Allah rızası için bakarsan aç bırakmazsın, susuz bırakmazsın, ona kötülük etmezsin. Aynı yatağı aynı masayı aynı odayı paylaşmaya gerek duymazsın. Sadece kediler için bir köşe ya da oda ayırırsın ama evin her yerini serbest yapmazsın. Böylece yine kediler için söylüyorum, hem hayvanı seversin hem de usulünce bakımını yaparsın. Köpeğin içeride bulunması ise bildiğim kadarıyla zaten içeride olmaz. Caiz değildir. Kedinin durumu başka…
Kedi kendini temizler, her yere tuvaletini yapmaz.
Hasıl insanoğlu Allah imanından uzaklaşmaya devam ederse hayvanların insanoğlundan daha çok çekeceği var.

www.gazetelazig.com

Salçalı Ekmek Festivali yapıldı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'da düzenlenen 'Geleneksel Salçalı Köfte ve Gastronomi Festivali' vatandaşların yoğun katılımı ile başladı.

Elazığ'da bu yıl beşincisi düzenlenen 'Geleneksel Salçalı Köfte ve Gastronomi Festivali' İstiklal Marşı ve saygı duruşunun ardından başladı.

Festivale, Elazığ Valisi Dr. Ömer Toraman, AK Parti Elazığ Milletvekili Ejder Açıkkapı, CHP Elazığ Milletvekili Gürsel Erol, Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı İdris Alan, oda başkanları, kurum müdürleri ve vatandaşlar katıldı.

Lokantacılar ve Tatlıcılar Esnaf Odası Başkanlığınca, Elazığ Valiliği ile Elazığ Belediyesinin destekleriyle Valilik Meydanı'nda düzenlenen festivalde vatandaşlar stantları gezerek köfte ekmek ile yöresel ürünlerden tattı.

Yaklaşık 40'a yakın standın olduğu festivale, vatandaşlar yoğun ilgi göstererek memnun olduklarını ifade etti.

Etkinlik kapsamında Sakiler, Elazığ Belediyesi Kürsübaşı Grubu, Kadir Uçan, Koray Avcı ve Sinan Akçıl'ın sahne almasıyla festival sona erdi.

DOĞUNUN TEKSAS'I

Elazığ'da Sokak ortasında çatışma: 2 ölü, 1 yaralı…
Elazığ'da katliam! Ambulansın içindeki hastayı öldürdüler ...
Elazığ'da Sokak ortasında çatışma çıktı…
Elazığ'da Çocuk Oyun Parkında Silahlı Çatışma…
Elazığ'da çay ocağına silahlı saldırı: 6 yaralı…
Elazığ'da silahlı çatışma: 3 ölü…
Elazığ'da iki grup arasında silahlı çatışma …
Elazığ'da silahlı saldırı! Yaralılar var

AHMET TAHİR ERDEM

Okuduğunuz bu haber manşetleri son 9 ay da Elâzığ'ımızda cereyan eden ve hiç birimizin bu güne kadar alışık olmadığımız olayların kısa bir özeti gibi.
Ekonomik zorluklar, toplumsal gerilimler, eğitim eksikliği, işsizlik ve hukuk sistemimizdeki boşluklar, asayiş olaylarının bugün geldiği noktada en önemli faktörler Kuşkusuz. Ama en önemli etken **ADALETSİZLİK.**
Bütün bu vurdu kırdının ana etkeni olan adaletsizlik kendini her yerde gösteriyor. Eğitimde, İş dünyasında, siyasette ve hatta hatta ölümde bile. Toplumun katmanları arasında müthiş bir adaletsizlik söz konusu. Parası olanın çocuğu Kolejlerde, dershanelerde, özel üniversitelerde, yurtdışında eğitim görürken, yurdum insanı 50 kişilik sınıflarda, (istisnaları olmakla birlikte) **"salla başın al maaşın"** zihniyetinin hâkim olduğu eğitmenlerin tedrisatından geçiyor.
İş hayatı da ha keza aynı düzlemde, hak edenin değil de "dayısı olanın" yaşam hakkı bulduğu bir ortama evrilmiş durumda. **"Ya Bizim Partili!"** olacaksın ya da paran olacak.
Siyaset yapmak için bile paranız olacak Genel Başkan yardımcılarına 200 Milyon indirmeyince sıralamaya bile giremezsiniz. Ayakkabı kutusunda Milyonlarınız yoksa kimse bakmaz suratınıza.
Hepsini geçtim paranız varsa hoca bile selanızı daha yanık okur.
Ekonomik sıkıntıdan en hızlı kurtulma yolu olarak da maalesef gayri meşru işler birinci sırada. Ceza sistemimizin caydırıcılığı da minimum seviyede kalınca bu alana yönelim çok hızlı bir şekilde kendini gösteriyor.
Ceza sistemimiz sadece caydırıcılıktan uzak kalmıyor aynı zamanda insanlar arasındaki adaleti de hakkıyla sağlayamıyor. Hal böyle olunca da gücü yeten kendi adaletini kendisi aramaya başlıyor.
Gençlerimize Prof. Aziz Sancar ayarında rol modeli sunulmayınca da silahı beline takan ya Polat Alemdar oluyor ya Deli Yürek.

Elazığ'ın Dünyaya Açılan Penceresi

www.gazetelazig.com

Patila etkinliğinde buluştular

ÇAYDAÇIRA/KONYA

Konya Elazığlılar Derneği yaptığı "Patila" etkinliği ile Konya da yaşayan Elazığlıları piknikte buluşturdu.

3. Patila etkinliği 24 Eylül Pazar günü Konya Meram Dutlukir Millet Bahçesi'nde düzenlendi. Bu yıl 3. Şu düzenlenen patila etkinliğine Konya da bulunan Elazığlılar büyük ilgi gösterdi. Gurbette bir araya gelip bir nebze olsun sıla hasretini gidermenin mutluluğunu yaşadıklarını ifade eden Konya Elazığlılar Dernek Başkanı Mehmet Şükrü Kocagül, "Bu tür etkinliklere devam edeceğiz. Meram Dutlukir millet bahçesinde, aileleri ile birlikte gelen hemşerilerimiz hem kahvaltıda patila yedi hem de birlikte kaynaşıp kültürel değerlerini yaşadı. Yılda

en az 4 farklı etkinlik yapıp bir araya gelmeye çalışacağız.

Kasım ayında ise düzenleyeceğimiz yöresel Elâzığ yemekleri festivaliyle yine bir araya geleceğiz." dedi.

HARPUT'TA BİR VELİ CEVDET

İRFAN KARABULUT

Sene-i zemherinin dokuz yüz yetmiş kuşağı çocukluğumun. Harput'un soğuk bir kış gününde ve sanırım On-On iki yaşlarındayken tanıdım onu. İri yarı uzun boylu ve heybetli bir adamdı. O çocukluğumda tanıdığım ilk anlık korktuğumdu. Çocukluk hayallerimin de etkisiyle benim gözümde dev idi. Bu hali çocukları korkutsa da beni hiç o kadarda korkutmadı. Ve bir kez daha onu tanımak ve onunla ilgili anılarımın olması bana gurur veriyor. Siyah uzun saçları ve kirli sakalı ile de oldukça haşmetliydi. Üstelik Arapça bildiğini söylerdi. Ve onun adı deli Cevdet'ti. O ise kızdığı vakit bize hep "Ebe Dinen Ebe Dinen" diye bir söz tekerleyip dururdu. Anlamını bilmezdik. Fakat sonradan bizden büyük olanlar bu sözün Kürtçe olduğunu ve karşılığı "Siz Delisiniz" demek olduğunu söylediler. Çocukları çok sever hep onlarla onmak isterdi. İsterdi ya biz çocuklar ise dış görünüşüne aldanıp yanımızdan uzaklaştırmak için etmediğimizi bırakmazdık bu deli cübbesi giymiş evliya tarzı adama. Biz çocuklar ondan hep çekinerek kızdırır alay eder kartopu atardık hep. Harput'ta çarşının içinden geçen ana cadde eski belediye konağının yani müzeyle karşılıklı kesiştiği köşeden sola tarafa yani İmam Efendi Beyzade Mezarlıklarına ve civar bağlara doğru çıkan cadde bir rampayla devam eder. İşte biz çocuk genç herkes bu caddeden yukarılara Beyzade efendinin yakınlarına kadar gider toplanırdık. Elimizde leğen, tahta el yapımı kızak, ya da ayaklarımıza naylon sandaletler giyip caddeden aşağıya hızlı hızlı tahtadan yapılı kızaklarla veya çömelir vaziyette kayardık. Deli Cevdet'te bizimle olurdu. O kayamaz belki de bilmiyordu. Ama gezmeyi çok sevdiği için hep gezerdi. Babam okulda hademe olduğundan oturduğumuz evde okulun sınıftan bozma lojmanıydı. Arap baba türbesine bitişik asıl lojmanın sokak girişi Arap babayla türbesiyle aynı sokakta ve yan yanaydı. Lojman bize küçük geldiğinden tam arkasında ve kullanılmayan eski bir sınıfa babam yetkili müdürden izin alarak bir kapı açıp lojmana dâhil etti. Böylece bu sınıf sayesinde arka kapısı okula açılan bahçemiz ile bir odamız oldu. Bir gün babam deli Cevdet'i artık nerde görmüşse bilmiyorum alıp bizim eve getirmişti. Babam ve deli Cevdet okulun bahçesinden geçip bizim eve geldiler. Ve Cevdet tam Arap babanın mescidi duvarına tutunup bakıp hemen bir dua okudu. Sonrada etrafına göz gezdirmeye başladı. Gözleri zaten kara ve iriydi ki fal taşı gibi daha da irileştirdi. Bahçeye hızlı hızlı baktı. Sonrada koşup evin içine girdi. Bizde ne yapacak diye peşinden daldık içeri. Heyecandan titriyor ve parmağıyla bulunduğu ayak bastığı yerin tabanını altını göstererek şöyle dedi.

-Ebe dine işte buda aha buda dedi babama

-Ne var orada bişi yok ki her yer beton diyerek babam karşılık verdi.

-Yoğ yoğğ Altun vaa buda Altunn

-Aha buraa buraa Altunnn vaa Altunn vaa diye bağırıyordu.

Daha sonra babam acıkmadın mı sen diye sorunca dediklerine deli diye aldırmadan…

-He acıhtım çok acıhtım yemek varmı?

-Vaa mı yemek he vaamı diye gülerek sordu akıllı deli Cevdet'im

Ve sadece annemin ekmek ayran getirdiğini hatırlıyorum. Yemek yemesi hızlı ve üstüne başına dökmesine aldırış etmedi hiç. O soğuk ayran kirli siyah kırçıl sakallarından akıp yine siyah Paltonun yakalarından aşıp ta yarı açık göbeğine ulaşıyordu. Belli ki acıkmış ve ekmeği çiğnemeden yutuyordu. Kırıntılar o kadar çok yere dökülüyordu ki bir tavuğu bile doyurabilirdi. Biz babam olduğu halde annemle korkuyorduk az da olsa bize bir şey yapar diye ama öyle olmadı. Bu muhterem zatın asıl bulunduğu beden ve kıyafetler altında daha başka bir evliya kişiliği vardı. Daha evvelden de büyüklerden dinlemiştim. Deli Cevdet ayrıca Upanişadlar (Hinduizm'in felsefi ve daha çok mistik yapıdaki kutsal kitaplarıdır.) hakkında

oldukça kafa yorduğunu ve Hintli şair Tagor'a özel ilgi duyuyordu. Ayrıca Elazığ'da kapalı çarşıdaki Ayakkabıcılar esnafından kunduracı Kör Fethi de onun en yakın dostuymuş meğer. Ve zaman zaman onun dükkânına gidermiş. Sohbet edip felsefe hakkında tartışırlarmış. Ki hep görüş ayrılığı olması sebebiylede sık sık kör Fethiyle küser sonradan da barışırlarmış. Ayrıca deli Cevdet'in sık sık Kemal amca diye biriyle inek pazarlığı yaptığı da anlatılanlar arasındadır. Sık sık Kemal amcaya Avrupa'dan veya Hindistan'dan inek getirmenin ne kadara mal olacağını sorarak merak edermiş. Sonrada mal karşılığı Hindistan'dan inek satın almanın daha ucuza geleceğine karar verirmiş. Hindistan'da inekler kutsal sayıldığı içinde belki de bedava alabilmeyi hayal edermiş. İneği getirmekteki maksadıysa ineğin bir gözünü Kunduracı Fethi'nin kör gözü yerine takarak hayatta ki en yakın can dostunun kör gözünün görmesini sağlamakmış. Hindistan'dan ucuza alınan ineği yol masrafları çok pahalı ve Elazığ'a getirmenin zor olacağını duyunca da bu kez

Deli Cevdet: Nedek ya Baba yerli inek olsun derdi.

Neden illa da "inek gözü" diye soran ahbaplarına da şöyle cevap verirmiş.

Deli Cevdet: Çahtırmayın, Utanmasın haa gardaşım

Deli Cevdet: Fethi gakkonun şindiki halına bahmıyasız haa

Deli Cevdet: O bilmiy ama ben bilim

Deli Cevdet: Önceki hayatında saten inekti baba yanıtını verdiğini anlatmıştı.

Onun renkli hayatı Fırıncı Sadık, Muhtar Hacı Fehmi, Gazinonun işletmesici ermeni asıllı Simon Efendi, Bakkal Haselli Mehmet ve Mustafa Katipoğlu ramazanlarda çınarlı parkta verilen iftar yemeklerinin neşe konuğuydu. Harput'un bu ileri gelenlerinden çocuk aklımızla dinlediğim hikâyeler aslında onun yaşamıydı. Deli Cevdet'le ilgili anlatılanlar hiç bitmez. O renkli kişiliğiyle her esnafa bol bereketli kazançlar dilerdi. İlk gittiği çarşıda esnafın o gün en bereketli kazançlı günü olacağını hep söylerdi. Ve gerçekten de öyle olurdu. Bu yüzden onu gören esnaflar onu dükkânlarını ziyaret etmesi için buyur ederlerdi. Esnafın verdiği sadaka harçlıkları harcamadığı ve çorap aralarına sıkıştırdığı pijamasının paçalarına biriktirdiği de biliniyordu. Akşamları yattığı akıl hastanesine dönerken topladığı bu paraları da yine yoldaki dilencilere sadaka olarak dağıttığını söylüyordu. Bir günde bir kaç şehirde birden göründüğünü söyleyenler bile olmuştur. Belki 1970'li yılları yaşayan akranlarım ve onunla bizzat tanışmaya nail olanlar deli Cevdet zatını umarım unutmamışlardır. Ya da unutmuşlarsa da bu yazım sayesinde benliklerinin çocuklukları arasından ansızın çıkarıp korkmadan bu defa merakla hatırlamak isteyeceklerdir. Bu güzel şahsiyet kimdi nerden geldi, nereye giderdi. Evliyalar diyarına post serip dinlendi. Peki ya sonra neden gitmedi. Yoksa son durağımıydı iyiler arasına karışacağı yer diye. Tüm bunlara cevap vermem imkânsız. Bildiğim tek şey bu değerli kişiliğin hayatının son yaprağını ve bilgi dağarcığının her parçasını o sevgi dolu yüreğiyle asıl deli olan biz insanlara vermesiydi. Ki deli Cevdet Gakkoşların değerli bir parçası olmakla beraber çok farklı bir sevileniydi. O bizimdi, bizim Deli Cevdet'imizdi. Ve ömrünün son günlerini de yine arasında yaşadığı evliya dostlarına adayıp Harput'ta hakkın rahmetine kavuştu. Mezarı Harput'tadır. Umarım sevgili dost arkadaş hemşerilerimizin yolu düştüğünde bu değerli zata bir Fatiha'yı çok görmezler. Işıklar içinde yat deli Cevdet yerin cennet olsun ışıklara yürü daima.

Ve son sözüm herkesedir. Bizler Türk Müslüman nesilleri olarak hep insanlığa sevgi, saygı hoşgörü, iyi niyetle güzel kalple baktık. Din dil ırk ayırt etmedik etmeyiz de. Zekâsını yitirmiş ama insani duyguları hep canlı kalmış bu iyi sevgi dolu ve yardıma muhtaç delilerle birlikte büyüdük. Hem de arkadaşın, dostun, komşunun derdini kendi derdi bilip yardımını esirgemeyen, bilim ve İlimi okuyup anlayıp takip ederek Tagor'u, çocukları ve başkasından aldığını başkasıyla paylaşan yüreği sevgi merhamet şefkat dolu delilerle. Ey insanlık asıl deli bizdik Upanishad'tan (Tektir ve biçimi yoktur, ama bin bir amaçla, bin bir şekle girer.) Tagor'dan (Brahmo Samaj Hinduizm dininin ilk şairi Rabindranath Tagore),Hinduizm'den bi haberdik. Nasıl benciliz ki başkasının derdini dert almıyoruz. Yalnızken bile kendimize kendimizi soracak cesaretimiz hiç yok. Aslını inkâr edecek olan varsa buyursun.

KASIM 2020

PALU'YA GİDEM

Eşo Diyeze virüs korkusu yüzünden 4 ay boyunca evden çıkmamış. Komşuları, "Eşo Diyeze canın amma da çoh tatlımış." der, keyif yaparlarmış. Eşo Diyeze ise her seferinde, "Bağınız Cumhurbaşkanımız bile İstanbul'dan Ankara'ya gitmedi. Tedbirli olmakta fayda var." diyerek, Cumhurbaşkanını örnek aldığını söylermiş.
Cumhurbaşkanının günü birlik yurtdışına gittiğini öğrenen kadınlar soluğu Eşo Diyeze'nin yanında alırlar.

- Eşo Diyeze, sen günübirlik nereye gideceksin?
- Nereye gidem evde oturacağım.
- Olur mu? Cumhurbaşkanımız bir günlüğüne yurt dışına gitti. Hani sen Cumhurbaşkanını örnek alıyordun?
- Eyi o zaman bende yurt dışı niyetine bi günlüğüne Palu'ya gidem…

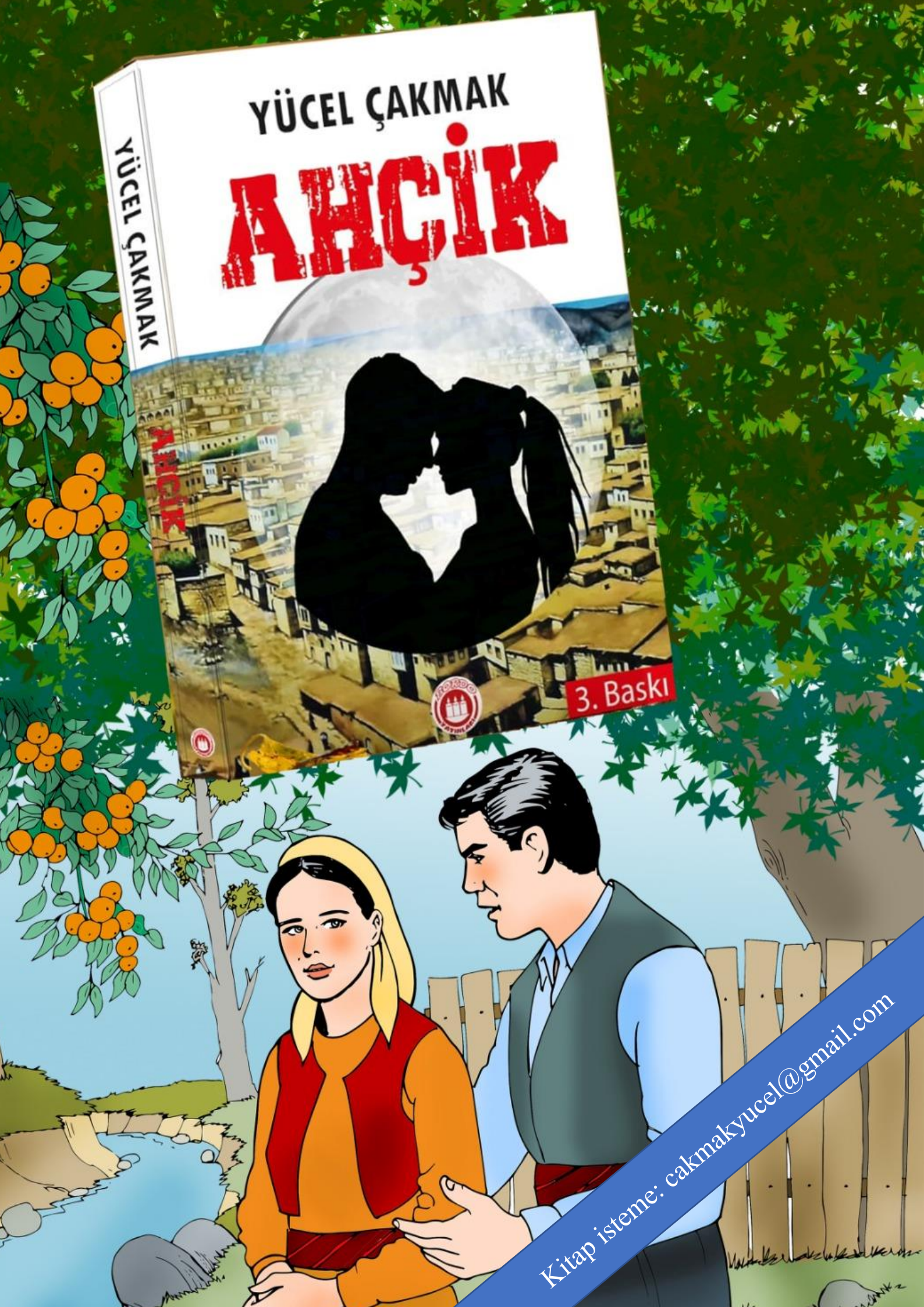
BU SENEDE BEKÂRIZ

- Evlenecek parayı bir türlü bulamayan Pisik, çareyi Eşo Diyeze'de arar.
- Ocağan düştüm. Ne olur beni ever.
- Oy Pisiğim, böle bi zamanda seni nasıl everek. Memleketin hali ortada... İş yoh, oturacak ev yoh, yiyecek aş yoh...
- Desene bu gidişle evlenemeyeceğiz.
- Pisiğim sen en iyisi CİMER'e bi mektup yaz. Belki bir çare bulurlar.
- Pisik durumunu anlatan bir mektup yazar. Kısa bir süre sonra CİMER'den cevap gelir.
- "Pandemi döneminde düğün yapılması risklidir. Altın fiyatları da yükseliyor. Ev de yok. Sen en iyisi bekâr kal."

Taş Ekmeği

Malzemeler
2 su bardağı süt
3 su bardağı su
2 yemek kaşığı yoğurt
2 yumurta
1 çay kaşığı karbonat
2 su bardağı kadar un
Şerbeti için;
3 su bardağı su
3 su bardağı şeker
Küçük parça limon
1,5 yemek kaşığı tereyağı
Araları için;
Ceviz
Taş Ekmeği (Elazığ) Tarifi
Öncelikle hamur malzemesini bir kaba alalım ve çırpalım.
Krep hamurundan biraz daha sıvı olacak şekilde ununu ekleyelim ve tavaya ince olacak şekilde harcımızı döküp krep gibi pişirelim. Yaklaşık 20 tane çıkıyor, ince döktüğüm için.
Piştikten sonra şerbeti hazırlayalım. Tencereye malzemeyi alıp kaynamaya bırakalım. Kaynadığı an küçük limon parçası atalım içine ve 10 dk kaynatalım, altını kapatalım.
Başka bir kaba tereyağı alıp eritelim, köpürene kadar bekleyelim. Köpürdükten sonra kapatalım ve erimiş tereyağını şerbetimize ekleyelim.
Ve cevizleri robottan geçirelim, borcama taş ekmeklerimizi sırasıyla koyalım. Bir taş ekmeği bir şerbet dökelim kaşıkla.
İki katta bir de ceviz serpelim, aralarına en üst kata gelene kadar bu işlemi gerçekleştirelim. Ben 10-10 olacak şekilde yaptım.
10 kat bir borcamda 10 kat ayrı borcamda üst üste dizdim ve en üste de ceviz serpip üçgen olacak şekilde keselim. Servise hazır. Afiyet olsun.
Not: Şerbet ılık, taş ekmeği soğumuş olacak.

YÜCEL ÇAKMAK
AHÇİK
YÜCEL ÇAKMAK
AHÇİK
3. Baskı
Kitap isteme: cakmakyucel@gmail.com